

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXIV | Warszawa, dnia 15 lipca 1947 r. | Nr 7

TREŚĆ:

Odezwa Ministra Komunikacji z dnia 12 czerwca 1947 r.

Pierwsza faza zbiórki darów pieniężnych na odbudowę Warszawy została zakończona. Ogółem Naczelna Rada Odbudowy Warszawy zebrała w całej Polsce zł. 423.000.000.— Pracownicy Komunikacji w liczbie 333.000 osób ofiarowali 37.100.000 zł., co stanowi około 9% sumy zebranej w całej Polsce.

Wynik ten to jeszcze jeden chlubny dowód ofiarności rzeszy pracowników komunikacji, to jeszcze jeden dowód Waszego społecznego i obywatelskiego wyrobienia.

Zaszczytnie wyróżnili się przy tym pracownicy DOKP we Wrocławiu, gdzie wszyscy bez wyjątku wzięli udział w akcji zbiórkowej, składając 5.000.000 zł.

Za ofiarność składam wszystkim pracownikom komunikacji moje serdeczne podziękowanie.

MINISTER KOMUNIKACJI
(—) Inż. J. Rabanowski

DZIAŁ OGÓLNY.

96

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 czerwca 1947 r. o nadaniu regulaminu Radzie Nadzorczej przedsiębiorstwa Państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis".

Na podstawie § 11 ust. 4 Statutu Organizacyjnego przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis", stanowiącego załącznik uchwały Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. (Monitor Polski Nr 133, poz. 246) nadaję regulamin Radzie Nadzorczej przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis", w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1947.

I. 1-05-3-47.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 czerwca 1947 r. Nr I. 1-05-3-47.

Regulamin Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa Państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbs".

Rozdział I.

Zakres działania, skład i organizacja Rady Nadzorczej.

§ 1.

Rada Nadzorcza Przedsiębiorstwa Państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis", zwanego w dalszym ciągu „Orbisem", jest władzą „Orbisu", której członkowie są powoływani i zwalniani przez Ministra Komunikacji w składzie i trybie wskazanym w § 10 statutu organizacyjnego „Orbisu".

§ 2.

Zakres działania Rady Nadzorczej ustala § 9 statutu organizacyjnego „Orbisu".

§ 3.

Rada Nadzorcza może powierzyć rozpatrywanie poszczególnych zagadnień z jej zakresu działalności jednemu ze swych członków lub komisjom o charakterze stałym lub niestałym, których skład i zadanie określi uchwała Rady Nadzorczej.

§ 4.

Opinie i wnioski opracowane w trybie przewidzianym w § 3 powinny być przed nadaniem im dalszego biegu zatwierdzone przez Radę Nadzorczą.

§ 5.

Do zakresu działania przewodniczącego Rady Nadzorczej należy:

1) zwoływanie, stosownie do postanowień § 11 statutu „Orbisu", posiedzeń Rady z włas-

nej inicjatywy, bądź na żądanie Ministra Komunikacji, bądź na wniosek Komisji Rewizyjnej lub dyrektora „Orbisu";

2) ustalanie porządku dziennego obrad Rady;
3) przewodnictwo na posiedzeniach Rady;
4) czuwanie nad wykonywaniem uchwał Rady;
5) czuwanie nad działalnością komisji wyłonionych przez Radę i nad czynnościami zleconymi pojedyńczym jej członkom;
6) przedstawianie Ministrowi Komunikacji uchwał Rady w sprawach wymienionych w statucie „Orbisu w § 9, pkt. 4) i 7), w § 13, ust. 4 i w § 9, pkt. 6), o ile chodzi o sprawy przekazane Radzie przez Ministra Komunikacji;
7) zawiadamianie Ministra Komunikcji o każdym zawakowaniu stanowiska członka Rady.

§ 6.

W razie nieobecności przewodniczącego lub niemożności pełnienia przez niego jego funkcji, zakres działania przewodniczącego przechodzi na zastępcę przewodniczącego, a w razie nieobecności tego ostatniego przewodnictwo obejmuje każdorazowo wybrany przez Radę Nadzorczą spośród jej członków przewodniczący posiedzenia Rady.

§ 7.

1. Członkowie Rady Nadzorczej obowiązani są brać udział we wszystkich posiedzeniach Rady oraz w wyłonionych przez nią komisjach i jako wyznaczeni referenci sprawy.
2. W razie usprawiedliwionej nieobecności członka Rady na posiedzeniu Rady może wziąć udział w posiedzeniu upoważniony przez członka za zgodą przewodniczącego Rady — jego zastępca.
3. Każdorazowa nieobecność członka Rady winna być usprawiedliwiona na piśmie i to z reguły przed posiedzeniem Rady.
4. W razie dwukrotnej nieusprawiedliwionej nieobecności członka na posiedzeniu Rady, Rada wystąpi z wnioskiem do Ministra Komunikacji o zwolnienie członka.

§ 8.

1. W posiedzeniach Rady bierze udział dyrektor „Orbisu" lub wyznaczony przez niego zastępca, z głosem doradczym.
2. W miarę potrzeby mogą być zapraszani przez przewodniczącego na posiedzenia Rady pracownicy „Orbisu" jako rzeczoznawcy lub referenci oraz urzędnicy Ministerstwa Komunikacji.
3. Na zaproszenie przewodniczącego Rady bierze udział w posiedzeniach Rady jeden lub więcej członków Komisji Rewizyjnej.

Rozdział II.

Tryb działania Rady Nadzorczej.

§ 9.

1. Zgodnie z postanowieniem § 11 ust. 2 statutu „Orbisu" posiedzenia Rady winny odbywać się co najmniej raz na 3 miesiące.
2. Posiedzenia komisji Rady zwołuje w miarę potrzeby bądź przewodniczący Rady, bądź przewodniczący komisji.
3. Do obowiązków przewodniczącego komisji należy czuwanie i dopilnowanie, aby zlecone komisji prace były należycie opracowane i na czas ukończone. Przewodniczący komisji uczestniczy w jej pracach na równi z członkami komisji. Ukończone opracowania wraz z wnioskami winny być przez przewodniczącego komisji podpisane i przekazane przewodniczącemu Rady. Przewodniczący komisji jest zasadniczo referentem danych spraw na posiedzeniu Rady Nadzorczej.

§ 10.

1. O wyznaczonym porządku obrad Rady należy powiadomić pisemnie wszystkich uprawnionych do wzięcia udziału w posiedzeniu co najmniej na 7 dni przed terminem posiedzenia.
2. Do zaproszenia na posiedzenie należy dołączyć ustalony przez przewodniczącego Rady porządek dzienny i potrzebne materiały (referaty, prospekty, sprawozdania, notatki i t.p.).

§ 11.

1. Wnioski na Radę powinny być podpisane przez wnioskodawcę(ców) i nadesłane na ręce przewodniczącego w czasie umożliwiającym zachowanie terminu i trybu postępowania, przewidzianego w § 10 ust. 1.
2. Wniosek powinien zawierać:
   1) tekst projektowanej uchwały;
   2) uzasadnienie projektowanej uchwały, z zaznaczeniem w miarę możności, czy i w jakich punktach została ona uzgodniona z zainteresowanymi czynnikami.

§ 12.

W sprawach, których nagłość zostanie stwierdzona uchwałą Rady, wnioski mogą być zgłaszane bezpośrednio na posiedzeniu Rady.

§ 13.

Posiedzenia Rady są w zasadzie jawne. W razie uzasadnionej potrzeby przewodniczący Rady może dla poszczególnych spraw zarządzić tajność obrad. W posiedzeniu tajnym mogą brać udział tylko członkowie Rady oraz dyrektor „Orbisu".

§ 14.

1. Do ważności uchwał Rady wymagana jest obecność co najmniej sześciu członków, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.
2. Uchwały Rady zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.
3. Członek Rady przegłosowany uprawniony jest zgłosić do protokółu sprzeciw co do powzięcia tej uchwały.

§ 15.

1. Z przebiegu obrad Rady sporządza się protokół.
2. Protokół powinien zawierać:
   1) dzień, godzinę i miejsce posiedzenia;
   2) listę obecności;
   3) porządek dzienny obrad;
   4) treściwy przebieg dyskusji;
   5) powzięte uchwały wraz z zaznaczeniem ewentualnych sprzeciwów i zastrzeżeń przegłosowanych członków Rady;
   6) podpis przewodniczącego i protokólanta (§ 16).
3. W razie zgłoszenia zasadniczych poprawek lub wniosków uzupełniających, przewodniczący może zobowiązać zainteresowanego do sformułowania ich na piśmie i złożenia odpowiedniej notatki do protokółu.

§ 16.

1. Przewodniczący Rady wyznacza w porozumieniu z dyrektorem „Orbisu" sekretarza Rady spośród pracowników „Orbisu".
2. Obowiązkiem sekretarza Rady jest wykonywanie czynności pomocniczych zleconych przez przewodniczącego Rady, związanych z zwoływaniem posiedzeń Rady i wykonywaniem jej uchwał. Sekretarz Rady jest protokólantem posiedzeń Rady, a ewentualne także posiedzeń komisji Rady, oraz wykonywa czynności kancelaryjne dla potrzeb Rady. Dyrekcja „Orbisu" przydziela sekretarzowi Rady siłę pomocniczą spośród maszynistek Dyrekcji.
3. Sekretarz Rady i przydzielone mu do pomocy maszynistki pełnią swoje obowiązki obok innych czynności w „Orbisie".

DZIAŁ PERSONALNY.

97

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 czerwca 1947 r. o dodatkach dla drużyn konduktorskich za czas służby przy pociągach.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz.U.R.P. Nr 55, poz. 309), w brzmieniu rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia i 12 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 288 i Nr 52, poz. 295) zarządzam co następuje:

§ 1.

Drużynom konduktorskim na kolejach normalnotorowych i wąskotorowych przyznaje się za czas pełnienia służby przy pociągach:

1) dodatek godzinowy;
2) dodatek pociągo-kilometrowy.

§ 2.

Dodatek godzinowy należy się drużynie konduktorskiej:

1) za czas pełnienia służby przy pociągu od chwili rozpoczęcia przyjmowania pociągu do chwili jego oddania;
2) za czas jazdy luzem ze stałego miejsca służbowego, celem objęcia służby przy pociągu w innym miejscu służbowym lub z powrotem po ukończeniu służby.

§ 3.

Dodatek godzinowy wynosi za godzinę:

1) dla kierownika pociągu (prowadzącego pociąg) . . . . 4.— zł;
2) dla konduktora bagażowego (rozdawcy) . . . . 3.50 zł;
3) dla konduktora i hamulcowego . 3.— zł;

§ 4.

Za czas pozostawania w pogotowiu w lokalu służbowym na zarządzenie zwierzchnika służbowego celem podjęcia służby przy pociągu oraz za czas przebywania na stacji zwrotnej lub na stacji zmiany drużyny po zdaniu pociągu, do chwili ponownego przyjęcia należy się drużynie dodatek godzinowy w wysokości połowy stawki określonej w § 3.

§ 5.

Dodatek pociągo-kilometrowy należy się drużynie pociągowej za pracę przy pociągu w danym miesiącu, za każdy przejechany pociągo-kilometr.

§ 6.

Dodatek pociągo-kilometrowy wynosi:

Za każdy przejechany pociągo-kilometr przy pociągach:	Dla pracowników na stanowiskach kierownika pociągu	konduktora bagażowego lub rozdawcy	konduktora lub hamulcowego
	z ł o t y c h		
1. pasażerskich:			
a) kurierskich, pośpiesznych i przyśpieszonych	0,75	0,60	0,50
b) osobowych (dalekobieżnych i miejscowych)	0,90	0,75	0,60
c) podmiejskich	1,05	0,90	0,70
2. towarowych:			
d) przesyłkowo-ekspresowych, drobnicowych lekkiego typu, towarowych-pośpiesznych, towarowych-tranzytowych, i dalekobieżnych	1,05	0,90	0,70
e) towarowych miejscowych i osobowo-towarowych	1,20	1,00	0,80
f) towarowych-zbiorowych, towarowo-osobowych, gospodarczych i roboczych . . .	1,80	1,20	1,00

§ 7.

1. Pociągi wojskowe i sanitarne zalicza się do pociągów towarowych dalekobieżnych, a służbowa (ratunkowe, próbne, doświadczalne oraz inspekcyjne) do pociągów towarowych zbiorowych.

2. Pociągi motorowe expresowe uważa się za pociągi pasażerskie pośpieszne, pociągi motorowe zwykłe (akumulatorowe, parowe i spalinowe) oraz pociągi (wagony) elektryczne i pociągi ciągnione przez lokomotywy elektryczne za pociągi podmiejskie.

3. W przypadkach, w których drużyna konduktorska obsługiwała w ciągu miesiąca pociągi, należące do różnych kategorii pociągów pasażerskich lub towarowych, dodatek pociągo-kilometrowy oblicza się według stawek ustalonych w § 6 dla ilości pociągo-kilometrów każdej kategorii obsłużonych w danym miesiącu pociągów.

§ 8.

Dodatek godzinowy i pociągowo-kilometrowy wypłaca się w miesiącu następnym po miesiącu sprawozdawczym, z kredytów działu 10, rozdz. 3c, § 1a, poz. 4 planu finansowo-gospodarczego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 czerwca 1946 r. Nr 2-13514-45 o dodatkach dla drużyn konduktorskich za czas służby przy pociągach.

Nr Pers. 2-407--2-47.

98

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 czerwca 1947 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozach.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) w brzmieniu rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia i 12 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 288 i Nr 52, poz. 295) zarządzam co następuje:

§ 1.

Drużynom parowozowym na kolejach normalnotorowych i wąskotorowych przyznaje się na czas pełnienia służby na parowozie:

1) dodatek godzinowy;

2) dodatek parowozo-kilometrowy.

§ 2.

Dodatek godzinowy należy się drużynie parowozowej:

1) za czas pełnienia służby na parowozie od chwili rozpoczęcia przyjmowania parowozu do chwili jego oddania;

2) za czas jazdy ze stałego miejsca służbowego celem objęcia służby na parowozie w innym miejscu lub z powrotem po ukończeniu służby.

§ 3.

Dodatek godzinowy wynosi za godzinę:

1) dla maszynisty . . . . . 5.— zł;

2) dla pomocnika maszynisty . . 4.— zł;

3) palacza (trzeciaka) . . . . 3.— zł;

§ 4.

Za czas pozostawania w pogotowiu w lokalu służbowym na zarządzenie zwierzchnika służbowego celem podjęcia służby na parowozie, oraz za czas przebywania na stacji zwrotnej po oddaniu parowozu do chwili ponownego objęcia parowozu należy się drużynie dodatek godzinowy w wysokości połowy stawki, określonej w § 3.

§ 5.

Dodatek parowozo-kilometrowy należy się drużynie parowozowej za pracę wykonywaną na czynnym parowozie w danym miesiącu za każdy przejechany parowozo-kilometr.

§ 6.

Dodatek parowozo-kilometrowy wynosi:

Za każdy przejechany parowozo-kilometr przy pociągach:	Dla pracowników na stanowiskach: maszynisty	pomocnika maszynisty	palacza (trzeciaka)
	złotych		
1. pasażerskich:			
a) kurierskich, pośpiesznych i przyśpieszonych	1,15	0,85	0,55
b) osobowych (dalekobieżnych i miejscowych)	1,20	0,90	0,60
c) podmiejskich	1,40	1,05	—
2. towarowych:			
d) przesyłkowo-ekspresowych, drobnicowych lekkiego typu, towarowych-pośpiesznych, towarowych-tranzytowych, i dalekobieżnych	1,40	1,05	0,70
e) towarowych miejscowych i osobowo-towarowych	1,60	1,20	
f) towarowych-zbiorowych, towarowo-osobowych, gospodarczych i roboczych . . .	1,80	1,35	
3. za pracę manewrową stacyjną parowozami manewrowymi	1,60	1,20	

§ 7.

1. Pociągi wojskowe i sanitarne zalicza się do pociągów towarowych dalekobieżnych, a służbowe (ratunkowe, próbne, doświadczalne oraz inspekcyjne) do pociągów towarowych i zbiorowych.

2. Pociągi motorowe ekspresowe uważa się za pociągi pasażerskie pośpieszne, pociągi motorowe zwykłe (akumulatorowe, parowe i spalinowe) oraz pociągi (wagony) elektryczne i pociągi ciągnione przez lokomotywy elektryczne za pociągi podmiejskie.

3. W przypadkach, w których drużyna parowozowa obsługiwała w ciągu miesiąca pociągi, należące do różnych kategorii pociągów pasażerskich lub towarowych, dodatek parowozo-kilometrowy oblicza się według stawek, ustalonych w § 6 dla ilości parowozo-kilometrów każdej kategorii obsługiwanych w danym miesiącu pociągów.

§ 8.

Dodatek parowozo-kilometrowy przyznaje się również za prace manewrowe, prace w rezerwie lub inną pracę pomocniczą na czynnym parowozie, jeżeli praca ta przeliczona jest na parowozo-kilometry według norm zawartych w przepisach o gospodarce parowozowej.

§ 9.

Drużyny, obsługujące parowozy luzem, otrzymują dodatek parowozo-kilometrowy w wymiarze przewidzianym dla pociągów towarowych dalekobieżnych.

§ 10.

Za pracę pomocniczą, wykonywaną parowozami pociągowymi (manewry pociągowe, podwójna trakcja, popychacze, rezerwa i t.p.) przysługuje dodatek parowozo-kilometrowy w wymiarze, określonym dla obsługiwanego pociągu.

§ 11.

1. Piloci parowozów (pociągów tranzytowych), posiadający prawo kierowania parowozem otrzymują dodatek godzinowy i dodatek parowozowo-kilometrowy według stawek dla maszynisty, piloci nie posiadający tego prawa otrzymują te dodatki według stawek pomocników maszynisty.

2. Palacze wagonów ogrzewczych, zajęci w drodze przy pociągach, otrzymują dodatek godzinowy i dodatek parowozo-kilometrowy według stawek dla palaczy (trzeciaków).

§ 12.

Dodatek godzinowy i parowozo-kilometrowy wypłaca się w miesiącu następnym po miesiącu sprawozdawczym z kredytów działu 10, 4B § 1a, poz. 4 planu finansowo-gospodarczego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1945 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie. (Dz. Urz. M. K. Nr 16, poz. 166) oraz zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 września 1946 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Komunikacj z dnia 10 grudna 1945 r. o dodatkach dla drużyn parowozowych za czas służby na parowozie (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 167).

Nr Pers. 2-407-9-47.

99

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1947 r. w sprawie premii za eksploatację taboru kolejowego.

Na podstawie § 10 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

DZIAŁ I.
Postanowienia ogólne.

§ 1.

1. Premia za eksploatację taboru kolejowego, przysługuje za oszczędne użycie taboru wagonowego i parowozowego do wykonania przewozów.

2. Premia eksploatacyjna składa się z premii częściowych za oszczędności:

1) w obrocie wagonów towarowych;

2) w pracy manewrowej;

3) w pracy trakcyjnej;

4) wskutek regularności biegu pociągów pasażerskich.

§ 2.

1. W premii eksploatacyjnej biorą udział pracownicy, wykonywujący służbę ruchu na stacjach w oddziałach ruchowo-handlowych lub wydziałach ruchu dyrekcji okręgowych kolei państwowych i pracownicy drużyn konduktorskich, którzy swoimi czynnościami służbowymi wypracowują premię.

2. Pracownicy biorący udział w premii otrzymują premię w zależności od:

1) rzeczywistego czasu wykonywania swej służby przy czynnościach podlegających premiowaniu;

2) ilości udziałów, wyrażających wpływ ich czynności służbowych na osiągnięcie premii częściowej;

3. Premia pracownika stacji z tytułu jego udziału w premii częściowej wynosi:

$p_1 = \frac{A}{\Sigma (U.\ T.)} U_1 t_1$ przy czym znaczenie symboli jest następujące:

p_1 = kwota pieniężna, należna pracownikowi za uczestnictwo w premii częściowej;

A = wypracowana przez daną stację, ogólna suma premii częściowej;

Σ (U. T.) = Suma iloczynów, wynikających z pomnożenia przysługującej każdemu pracownikowi na stacji ilości udziałów premii częściowej przez czas, zużyty przez każdego pracownika stacyjnego na premiowaną w miesiącu pracę.

$U_1 \cdot t_1$ — Iloczyn z ilości udziałów przysługujących danemu pracownikowi w premii częściowej przez czas zużyty przez tego pracownika w ciągu miesiąca na robotę premiowaną.

4. Należna pracownikowi na dany miesiąc suma tytułem całej przewidzianej w § 1 premii za ekploatację taboru kolejowego jest sumą wszystkich premij częściowych z tytułu uczestnictwa w nich w myśl przepisów Działu II, III, IV, i V.

5. Pracowników, którzy uczestniczą w poszczególnych premiach częściowych, oraz przysługujące im udziały w premiach określa załącznik do niniejszego zarządzenia.

6. Premię pracownika wydziału ruchu lub oddziału ruchowo-handlowego otrzymuje się dzieląc sumę przypadającą jako premia wydziału lub oddziału przez ogólną ilość udziałów premiowych przysługujących wszystkim pracownikom wydziału lub oddziału oraz mnożąc otrzymany iloraz przez ilość udziałów pracownika.

§ 3.

1. Pracownikom pełniącym czynności służbowe, należące do różnych stanowisk, przysługuje premia według stanowiska, posiadającego największą ilość udziałów premiowych.

2. Pracownicy, którzy przez opieszałość swoich obowiązków służbowych lub zaniedbanie obowiązków albo dla wypracowania większej premii spowodowali lub mogli spowodować wypadek, bądź wyjednali nienależną premię, mogą być w części lub w całości pozbawieni premii niezależnie od odpowiedzalności karnej, służbowej lub materialnej.

§ 4.

1. Normy, stanowiące podstawę do premiowania, określają komisje, wyznaczone przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych przy współudziale delegata Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych, osobno dla każdego oddziału ruchowo-handlowego oraz każdej stacji a zatwierdza dyrektor kolei państwowych. Ministerstwo Komunikacji może zarządzić rewizję norm premiowych.

2. Wydatki na wypłatę premii za eksploatację taboru kolejowego pokrywa się z kredytów § 1a, poz. 3 tych rozdziałów budżetowych z których wypłaca się uposażenie pracowników biorących udział w premii. Premię pracowników opłacanych z kredytów rzeczowych zalicza się na kredyty, z których wypłaca się ich uposażenie.

DZIAŁ II.

Premia za obrót wagonów towarowych.

§ 5.

1. Premia za obrót wagonów towarowych ma na celu uzyskanie oszczędności w obrocie wagonów towarowych licząc od podstawienia ich pod naładunek do ponownego podstawienia pod naładunek, mierzony współczynnikiem obrotu wagonu towarowego.

2. Współczynnikiem obrotu wagonów w pewnym okresie czasu jest stosunek ilości roboczych wagonów do ilości wagonów naładowanych i ilości w tym czasie przyjętych wagonów ładownych.

§ 6.

Następujące czynniki mają bezpośrednio wpływ na zmniejszenie czasu obrotu wagonów.

1) właściwy wybór drogi przewozu w celu najszybszej dostawy ładunku;

2) racjonalny wybór stacji sortowniczej i rozrządowej w okręgach na i wyładowczych, w celu organizowania pociągów bezpośredniej komunikacji i skrócenia czasu biegu ładunku;

3) skrócenie czasu potrzebnego na rozrząd wagonów, dokonywany na stacjach do tego celu przeznaczonych i odpowiednio wyposażonych, co wpływa na skrócenie czasu postoju wagonów na stacjach rozrządowych i węzłowych;

4) umiejętna dyspozycja taboru próżnego w celu zmiejszenia czasu przebiegu próżnego taboru do miejsc załadunku;

5) przyśpieszenie odprawy przesyłek oraz na i wyładunku na stacji;

6) zmiejszenie czasu postoju ładunku na stacji załadowczej w oczekiwaniu na wysyłkę i postoju ładunku na stacji rozładunkowej w oczekiwaniu na rozładunek.

§ 7.

1. W celu określenia normy dla premii za obrót wagonów ustala się w myśl zasad § 4 osobno dla każdego oddziału ruchowo-handlowego współczynnik obrotu wagonów, określony symbolem „M".

2. Ustalony w ust. 1. współczynnik obrotu wagonu stanowi normę premiową „M" za obrót wagonów, która może być różna dla każdego oddziału.

3. Przeciwstawieniem normy premiowej za obrót wagonów jest wypracowany w obrębie oddziału faktyczny współczynnik obrotu wagonów „Mw".

§ 8.

Premię za obrót wagonów towarowych oblicza się zespołowo dla pracowników stacyjnych całego oddziału ruchowo-handlowego biorących udział w premii, według następującego wzoru:

$N = \frac{A}{100 - x} \cdot x \cdot y \cdot k$, w którym znaczenie symboli jest następujące:

N = kwota pieniężna premii należnej oddziałowi,

A = przeciętny dzienny ilostan roboczy wagonów na dobę w danym miesiącu w oddziale ruchowo-handlowym;

X = współczynnik premiowy, wyrażający procentowe polepszenie lub pogorszenie faktycznego współczynnika obroty „Mw" w porównaniu ze współczynnikiem obrotu wagonu „M" obliczany według wzoru:

$$X = \frac{M - Mw}{M} \cdot 100$$

y = współczynnik regulujący danego oddziału ruchowo-handlowego o wartości wskazanej w § 10.

k = stawka premiowa w złotych, określona przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 9.

1. Współczynnik regulujący „y" wyrównuje wpływ rodzaju ruchu i urządzeń technicznych na wielkość przyznanej premii, wskutek nierównomiernego wyposażenia stacyj w urządzenia techniczne oraz niejednakowego zakresu pracy oddziałów przelotowych, wysyłkowych lub poleconych.

2. Współczynnik regulujący określa się według wzoru:

$Y = \frac{Ad}{Pd} \cdot \frac{Po}{Ao}$, w którym znaczenie symboli jest następujące:

Ad = przeciętny dzienny ilostan roboczy w okręgu Dyrekcji;

Ao = przeciętny dzienny ilostan roboczy wagonów oddziału ruchowo-handl.;

Pd = ilość personelu liniowego służby ruchu w okręgu dyrekcji, przyjmująca udział w premiowaniu;

Po = ilość personelu liniowego służby ruchu w obrębie oddziału ruchowo-handlowego, przyjmująca udział w premiowaniu.

§ 10.

Przypadającą według § 8 na dany oddział ruchowo-handlowy premię dzieli się między stacje oddziału według wzoru:

$$n = \frac{N \cdot On\ (1 \pm tn)\ pn}{p_1 \cdot O1\ (1 \pm t_1) + p_2\ O_2\ (1 \pm t_2) + p_3\ O3\ (1 \pm t_3) + p4\ O4\ (1 \pm t_4) +}$$

w którym znaczenie symboli jest następujące:

n = kwota pieniężna premii należnej stacji;

N = kwota pieniężna premii należnej oddziałowi;

On = obrót wagonów w okresie premiowania na danej stacji (suma przybyłych i wysłanych wagonów na danej stacji w ciągu miesiąca z wykazu pracy stacji;

tn = współczynnik polepszenia lub pogorszenia średniego postoju wagonu towarowego na danej stacji w godzinach w odniesieniu do wyznaczonej dla niej średniego postoju (§ 11);

pn = ilość pracowników danej stacji, biorących udział w premii za obrót wagonów towarowych;

$O_1, O_2, O_3, O_4,$ = obroty wagonów w okresie premiowania na poszczególnych stacjach oddziału (suma przybyłych i wysłanych wagonów na każdej stacji w ciągu miesiąca);

$t_1, t_2, t_3, t_4,$ = współczynnik polepszenia lub pogorszenia średniego postoju wagonu w godzinach na poszczególnych stacjach oddziału w odniesieniu do wyznaczonej dla każdej stacji normy średniego postoju;

$p_1, p_2, p_3, p_4,$ = ilość pracowników biorących udział za obrót wagonów towarowych na poszczególnych stacjach oddziału.

§ 11.

Współczynnik polepszenia lub pogorszenia średniego postoju wagonu towarowego na stacji w godzinach, w odniesieniu do wyznaczonej dla tej stacji normy średniego postoju wyraża się według wzoru:

$tn = \frac{Sw - Sn}{Sw}$ w którym znaczenie symboli jest następujące:

Sw = norma średniego postoju wagonu towarowego na danej stacji, określona w godzinach w myśl postanowień § 4;

Sn = średni, określony w godzinach postój wagonu towarowego na danej stacji w okresie premiowym.

§ 12.

Suma premii wagonów towarowych wynosi:

a) dla pracowników oddziału ruchowo-handlowego 8% premii pracowników wszystkich stacyj tego oddziału,

b) dla pracowników wydziału ruchu . . 7% premii pracowników stacyjnych wszystkich oddziałów.

DZIAŁ III.

Premia za pracę manewrową.

§ 13.

1. Premia za pracę manewrową ma na celu przez właściwą organizację i koordynację samej pracy i umiejętne wyzyskanie parowozów manewrowych osiągnięcie dodatnich wyników pracy manewrowej mierzonej parowozo-godzinami.

2. Premię za pracę manewrową wprowadza się tylko na stacjach, na których pracują parowozy manewrowe.

§ 14.

1. Dla każdej stacji, na której pracują parowozy manewrowe, ustala się w sposób podany w § 4 ilość wagonów do przerobienia na jedną godzinę pracy parowozu manewrowego, określoną symbolem „M".

2. Ustalona w ust. 1. ilość wagonów „M" stanowi normę premiową, określającą ilość wagonów do przerobienia w ciągu godziny pracy parowozu manewrowego; normy te mogą być różne dla każdej stacji.

3. Normę premiową ustala się na okres letni i zimowy.

4. Przeciwstawieniem normy premiowej „M", wyznaczającej ilość wagonów do przerobienia w ciągu jednej godziny pracy manewrowej, jest ilość wagonów „Mw", przerobionych na tej stacji w ciągu jednej godziny pracy manewrowej.

§ 15.

1. Do ilości wagonów przerobionych w pracy manewrowej na danej stacji zalicza się:

1) wagony wyłączone z pociągów przechodzących bez względu na cel i przyczynę ich wyłączenia;

2) wagony włączone do pociągów przechodzących;

3) wagony z pociągów rozwiązanych na danej stacji;

4) wagony, które weszły w skład pociągów sformowanych na danej stacji.

2. Wagony zarejestrowane przy przybyciu na stację do wagonów przerobionych nie podlegają powtórnej rejestracji przy manewrach na bocznicę.

§ 16.

Kontroli liczby przerobionych wagonów dokonywa się na postawie zapisów w książkach drużyn manewrowych, które winny być zgodne:

1) z wykazem wagonów należących do składu pociągu (druk Ser. R. Nr 5), jeśli chodzi o wagony pociągów przychodzących i rozwiązanych lub odchodzących i utworzonych);

2) z wykazem wagonów doczepionych lub odczepionych (druk Ser. R. Nr 4), jeśli chodzi o wagony na stacji odczepione lub doczepione.

§ 17.

Czas pracy manewrowej, wyrażonej w parowozo-godzinach, liczy się od chwili wejścia parowozu manewrowego na tory ruchowe do chwili jego wyjścia z tych torów.

§ 18.

Premię za pracę manewrową, oblicza się zespołowo dla pracowników danej stacji, biorących udział w premii według następującego wzoru:

$n = \frac{A \cdot X}{100} Y \cdot K$, w którym znaczenie symboli jest następujące:

n = kwota pieniężna premii należnej pracownikom;

A = ilość parowozo-godzin, użytych na stacji, podlegającej premiowaniu w ciągu danego miesiąca;

X = współczynnik premiowy, wyrażający procentowe polepszenie lub pogorszenie przeciętnej ilości przerobionych wagonów „Mw“ w ciągu jednej godziny pracy manewrowej w porównaniu do wyznaczonej normy „M“ który wynosi:

$X = \frac{Mw - M}{M} \cdot 100$ przy czym Mw jest ilorazem ilości przerobionych wagonów w ciągu całego miesiąca do użytych parowozo-godzin.

Y = współczynnik regulujący danej stacji o wartości wskazanej w § 19.

K = stawka premiowa w złotych, określona przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 19.

Wspóczynnik regulujący danej stacji „Y“ wyrównuje wpływ urządzeń technicznych na wielkości przyznanej premii i określa się z wzoru:

$Y = \frac{Ad \cdot Ps}{d \cdot As}$, w którym znaczenie symboli jest następujące:

Ad = przeciętna dzienna ilość wagonów przerobionych na stacjach premiowych w okręgu dyrekcji.

As = przeciętna dzienna ilość wagonów przerobionych na danej stacji,

Pd = ilość pracowników służby ruchu i mechanicznej na terenie dyrekcji, biorącej udział w premii,

Ps = ilość personelu służby ruchu i mechanicznej danej stacji, biorącej udział w premii.

§ 20.

Nie przyznaje się premii za pracę manewrową:

1) dokonywaną na torach parowozowni, warsztatów i składów służby mechanicznej, drogowej i innych służb specjalnie wyznaczonymi do tego celu parowozami, oddanymi do dyspozycji tych służb;

2) przy manewrach, załadowywaniu i wyładowywaniu pociągów gospodarczych;

3) za ogrzewanie, mycie i dezynfekcje wagonów;

4) za obsługę zdawczych pociągów między stacjami dwóch sąsiednich dyrekcyj;
5) za pracę przetokową, dokonywaną parowozami pociągowymi;
6) za wszelką pracę przetokową pociągów pasażerskich;

§ 21.

1. Suma premii za pracę manewrową wynosi:

1) dla pracowników oddziału ruchowo-handlowego 8% premii wszystkich pracowników stacyj tego oddziału;

2) dla pracowników wydziału ruchu 7% premii pracowników stacyjnych wszystkich oddziałów;

2. Sprężyste wykonywanie pracy przetokowej nie może ujemnie wpłynąć na bezpieczeństwo ruchu i prawidłowość zestawienia pociągów oraz powodować uszkodzeń taboru. W tych wszystkich przypadkach można winnemu pracownikowi potrącić z premii część lub całą premię, przeznaczając potrącone kwoty na powiększenie premij dla pracowników tych stacyj, które usterki ujawniły i usunęły.

3. Jeśli usterki w prawidłowym zestawieniu pociągu ujawni i usunie stacja obcej Dyrekcji, należy przesłać przypadającą jej kwotę premii.

DZIAŁ IV.

Premia za pracę trakcyjną.

§ 22.

1. Premia za pracę trakcyjną ma na celu zwiększenie wydajności przebiegowej parowozów w pociągach pasażerskich i towarowych, mierzone ilością wykonywanych parowozo-kilometrów w ciągu jednej parowozo-godziny.

2. Wydajność przebiegową parowozów ustala się za czas, w którym parowozy pozostają w dyspozycji służby ruchu, t. j. od odbioru parowozu, od służby mechanicznej na stacjach z parowozownią macierzystą lub zwrotną do chwili jego oddania służbie mechanicznej na stacji z parowozownia macierzystą lub zwrotną.

3. Następujące czynności wpływają na wydajność przebiegów parowozów pociągowych:

1) czas postoju parowozu pociągowego na torach stacyjnych stacji początkowej lub końcowej pracy parowozu;

2) czas postoju na stacjach pośrednich;

3) bieg pociągów na szlakach.

§ 23.

Premię za pracę trakcyjną wprowadza się na wszystkich odcinkach trakcyjnych, na których pracują parowozy pociągowe.

§ 24.

1. Odcinkiem trakcyjnym w rozumieniu niniejszych przepisów jest linia kolejowa łącząca stacię parowozowni macierzystej ze stacją parowozowni zwrotnej obsługiwana pod względem trakcji jedynie przez wymienione parowozownie. Odcinek trakcyjny obejmuje stacje parowozowni maciestej i zwrotnej oraz wszystkie stacje pośrednie z uwzględnieniem przepisów § 28.

2. Jeżeli pewien odcinek linii kolejowej pod względem obsługi trakcyjnej należy do dwu lub więcej parowozowni macierzystych i zwrotnych i obejmuje w ten sposób kilka odcinków trakcyjnych należy premię za pracę trakcyjną na tym całym odcinku linii kolejowej obliczać dodając wszystkie premie przysługujące z poszczególnych odcinków trakcyjnych (§ 30).

§ 25.

1. Dla każdego odcinka trakcyjnego ustala się w trybie przepisów § 4 niniejszego zarządzenia techniczną normę „M", wyrażającą jaka ilość parowozo-kilometrów powinna być wykonana w ciągu jednej parowozo-godziny pracy parowozu pociągowego przy przeciętnej wydajnej pracy, osobno dla pociągów pasażerskich, osobno dla towarowych.

2. Ustalona w ust. 1. dla danego odcinka trakcyjngo techniczna norma „M“, stanowi normę premiową „M“ ilości parowozo-kilometrów na jedną parowozo-godzinę pracy parowozu pociągowego; norma premiowa M może być różna na każdy odcinek trakcyjny dyrekcji.

3. Przeciwstawieniem normy premiowej M jest wypracowana w ciągu miesiąca na danym odcinku trakcyjnym przeciętna ilość parowozo-kilometrów wykonywanych w ciągu jednej parowozo-godziny „Mw“.

§ 26.

Premię za pracę trakcyjną N oblicza się zespołowo dla pracowników stacyjnych danego odcinka trakcyjnego, oddzielnie dla ruchu towarowego, oddzielnie dla ruchu pasażerskiego według następującego wzoru, — jednakowego w obydwóch przypadkach:

$N = \frac{A}{100} \cdot X\ Y\ K$ złotych, w którym znaczenie symboli jest następujące:

A = ilość parowozo-godzin pracy wszystkich parowozów pociągowych, pasażerskich lub towarowych, przepracowanych na danym odcinku trakcyjnym w ciągu okresu premiowego, bez względu na to, czy parowozy należały do własnej czy obcej dyrekcji.

X = współczynnik premiowy, wyrażający polepszenie lub pogorszenie przeciętnej ilości wykonywanych w ciągu miesiąca na danym odcinku trakcyjnym parowozo-kilometrów w ciągu jednej parowozo-godziny Mw w porównaniu do teoretycznej normy M, który wynosi:

$$X = \frac{(Mw - M)}{M} \cdot 100$$

przy czym Mw jest ilorazem całkowitej ilości parowozo-kilometrów pasażerskich lub towarowych wykonanych na danym odcinku trakcyjnym w ciągu miesiąca i zużytych parowozo-godzin w pociągach pasażerskich lub towarowych;

Y = współczynnik regulujący danego odcinka trakcyjnego o wartości, określonej w § 27.

K = stawka premiowa w złotych, określona przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 27.

1. Współczynnik regulujący „Y“ wyrównuje wpływ rodzaju urządzeń technicznych na wielkość przyznanej premii i oblicza go się według wzoru:

$Y = \frac{Ad}{Pd} \cdot \frac{Po}{Ao}$, w którym znaczenie symboli jest następujące:

Ad = przeciętna dzienna ilość godzin pracy parowozów pociągów pasażerskich i towarowych w okręgu dyrekcji:

Ao = przeciętna dzienna ilość godzin pracy parowozów pociągów pasażerskich i towarowych w okręgu dyrekcji:

Ao = przeciętna dzienna ilość godzin pracy parowozów pociągów pasażerskich i towarowych na danym odcinku trakcyjnym;

Pd = ilość personelu stacyjnego okręgu dyrekcji, biorącego udział w premii;

Po = ilość personelu stacyjnego na odcinku trakcyjnym, biorącego udział w premii.

2. Wartość symbolów „Ad“ oraz „Ao“, ustala się w trybie, przewidzianym w § 4.

§ 28.

Pracownicy stacyj węzłowych, których praca jest związana z obsługą dwu lub więcej odcinków trakcyjnych (§ 24) otrzymują premię za pracę trakcyjną związaną z każdym odcinkiem trakcyjnym. Również dla pracowników stacyj pośrednich które należą do dwu lub więcej trakcyjnych przysługuje premia, z tytułu pracy na każdym odcinku trakcyjnym (§ 30).

§ 29.

1. Przypadającą na dany odcinek trakcyjny premię „N“ dzieli się pomiędzy poszczególne stacje danego odcinka w zależności od udziału stacji w czynnościach wpływających na oszczędność trakcji a mianowicie:

1) premię „np“ dla pracowników stacji pośredniej na odcinku trakcyjnym;

2) premię „nm“ dla pracowników stacji parowozowni macierzystej;

3) premię „nz“ dla pracowników stacji parowozowni zwrotnej.

2. wskazane w ustępie 1. premie oblicza się według wzorów:

$$np = \frac{3 . N . P .}{3 Po + Pm + Pz}$$

$$nm. = \frac{N . Rm}{O . 25 (3 Po + Pm + Pz)}$$

$$nz = \frac{N . Pz}{O . 25 (3 . Po + Pz)}$$

w których znaczenie symboli jest następujące:

N = wartość premii całego odcinka (§ 26);

P = pracowników stacji pośredniej odcinka trakcyjnego, biorących udział w premii trakcyjnej;

Po = ilość pracowników na odcinku trakcyjnym, biorących udział w premii trakcyjnej,

Pm = ilość pracowników stacji parowozowni macierzystej biorących udział w premii trakcyjnej;

Pz = ilość pracowników stacji parowozowni zwrotnej, biorących udział w premii trakcyjnej

§ 30.

Dla obliczenia całkowitej sumy należnej danej stacji tytułem premii trakcyjnej dodaje się wszystkie premie trakcyjne, należne tej stacji z tytułu odcinków trakcyjnych, przechodzących przez daną stację (§ 28).

§ 31.

Ilość parowozo-kilometrów określa się na podstawie raportów jazdy pociągów, a ilość parowozo-godzin według marszrut maszynistów.

§ 32.

1. Przebiegi parowozów biegnących luzem, parowozów obcych kolei, pociągów ratunkowych, służbowych i komisyjnych nie są objęte premią trakcyjną.

2. Przebiegi parowozów podwójnej trakcji pociągów towarowych i pasażerskich są objęte premią trakcyjną.

§ 33.

Premia za pracę trakcyjną nie może wpływać na obniżenie przeciętnego brutta wysyłanych pociągów ani na stan parowozów.

§ 34.

Suma premii za pracę trakcyjną wynosi:

1) dla pracowników oddziału ruchowo-handlowego 8% premii pracowników wszystkich stacyj tego oddziału; 2) dla pracowników wydziału ruchu 7% premii pracowników stacyjnych wszystkich oddziałów.

DZIAŁ V.

Premia za regularność biegu pociągów pasażerskich.

§ 35.

Premia za regularność biegu pociążów pasażerskich ma na celu utrzymanie na właściwym poziomie pracy elementów przewozowych, wywierających wpływ na bieg oraz na postój pociągów pasażerskich; wprowadza się ją na wszystkich stacjach, czynnych dla ruchu pasażerskiego.

§ 36.

Stacje o mniejszej od 75% regularności kursowania pociągów nie otrzymują premii.

§ 37.

Premię za regularność biegu pociągów pasażerskich, oblicza się dla poszczególnych oddziałów ruchowo-handlowych według następującego wzoru;

N = (Ao — 75) . B.K., w którym znaczenie symboli jest następujące:

N = kwota pieniężna premii.

Ao = przeciętny procent regularności biegu pociągów pasażerskich oddziału ruchowo-handlowego w ciągu danego miesiąca (§ 38 ust. 2).

B = ilość przepracowanych pociągo-kilometrów w ciągu miesiąca.

K = stawka premiowa w złotych, określona przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 38.

1. Miesięczną premię oddziału ruchowo-handlowego dzieli się pomiędzy poszczególne stacje danego oddziału według następującego wzoru:

n = (As — 75) . (1,25 M_1 + M_2 + 0,75 M_3) p. w. r., w którym znaczenie symboli jest następujące:

n = kwota pieniężna premii stacji w złotych;

p = ilość pracowników danej stacji biorących udział w premii za regularność biegu pociągów pasażerskich;

As = przeciętny procent regularności biegu pociągów pasażerskich na danej stacji w ciągu miesiąca (ust. 2);

M_1 = ilość pociągów pasażerskich, które w ciągu miesiąca odeszły z danej stacji jako stacji początkowego biegu tych pociągów;

M_2 = ilość pociągów pasażerskich, które w ciągu miesiąca przeszły z zatrzymaniem się na danej stacji;

M_3 = ilość pociągów pasażerskich, które w ciągu miesiąca skończyły bieg na danej stacji lub przeszły ją bez zatrzymania;

r = miernik wysiłku personelu stacyjnego w zależności od klasyfikacji stacji celem dostosowania pracy do wymagań służby i miejscowych technicznych warunków w zależności od czego:

na stacjach I klasy miernik r = 1,15
na stacjach II klasy miernik r = 1,10
na stacjach III klasy miernik r = 1,05
na innych stacjach miernik r = 1,0

w = współczynnik proporcjonalności w złotych obliczany według zasad § 39 z ogólnej sumy premiowej N przypadającej na oddział.

2. Przeciętny procent regularności biegu pociągów Ao oraz As ustala się w oddziale ruchowo-handlowym na podstawie statystyki opóźnień pociągów prowadzonej w oddziale z otrzymywanych dziennych raportów stacyjnych.

§ 39.

Przewidziany w § 38 ust. 1. w złotych współczynnik proporcjonalności „w" obliczany od sumy „N" przypadającej na cały oddział oblicza się według wzoru:

$$w = \frac{N}{\Sigma\,[(As - 75)\,.\,(1,25\,.\,M_1 + M_2 + 0,75\;M_3)\,.\,r,p]}$$

N = kwota pieniężna premii oddziału ruchowo-handlowego (§ 37);

Σ = suma proporcjonalnych udziałów wszystkich stacyj w obrębie oddziału, przy czym proporcjonalny udział każdej stacji wyraża się w iloczynie:

(As — 75) . (1,25 M_1 + M_2 + 0,75) . p. r. o znaczeniu symboli podanych w § 38.

§ 40.

Suma premii za regularność biegu pociągów pasażerskich wynosi:

1) dla pracowników oddziału ruchowo-handlowego 8% premii pracowników wszystkich stacyj tego oddziału; 2) dla pracowników wydziału ruchu 7% premii pracowników stacyjnych wszystkich oddziałów.

DZIAŁ V.

Postanowienia końcowe.

§ 41.

Pozostali pracownicy służby ruchu na stacjach, niewymienieni w załączniku do niniejszego zarządzenia otrzymują premię:

1) telegrafiści, telefoniści, pracownicy biurowi i kanceliści administracyjno-gospodarczy i rachunkowi przy zawiadowcy stacji lub w biurach stacyjnych, — w ilości odziałów, jak kanceliści techniczni przy dyżurnym ruchu wewnętrznym (L. porz. 38 załącznika);

2) robotnicy i woźni — w ilości 60% udziałów premiowych zwrotniczych i manewrowych wymienionych pod L. porz. 47 załącznika;

3) pracownicy drużyn konduktorskich według udziałów pracowników macierzystego oddziału ruchowo-handlowego w wysokości:

kierownik pociągu	3,½	udziału
konduktor bagażowy (rozdawca)	3	"
konduktor rewizyjny hamulcowy	2,½	"

§ 42.

1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r. Z dniem tym pracownicy objęci niniejszym zarządzeniem tracą prawo do premii ogólno-eksploatacyjnej, unormowanej rozporządzeniem i okólnikiem Ministra Komunikacji z dnia 24 maja 1945 r. o premii ogólno-eksploatacyjnej dla pracowników P.K.P. (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 102 i 103).

2. Postanowienia zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1937 r. w sprawie wprowadzenia w życie zmienionych przepisów premiowania dodatnich wyników pracy manewrowej (Dz. Urz. M. K. Nr 40, poz. 347) uchyla o tyle, o ile są one sprzeczne z postanowieniami niniejszego zarządzenia.

Pers. 2-4220-17-47.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 47 r. Nr Pers. 2-4220-17-47 w sprawie premii za eksploatację taboru (do § 2, pkt. 5).

WYKAZ

udziałów, przypadających pracownikom przedsiębiorstwa „P.K.P.“ uczestniczącym w premii za eksploatację taboru kolejowego.

U w a g a: Udziały przysługujące danemu pracownikowi z tytułu uczestnictwa we wszystkich lub niektórych tylko częściach premii nie mogą być dodawane w celu łącznego obliczenia całej premii; wartość ich w złotych winna być obliczana oddzielnie stosownie do przepisów o obliczaniu premii.

Nr	Stanowiska względnie czynności pracowników, uprawniające do uczestnictwa w premii:	
1.	Naczelnik służby ruchu	Wydział Ruchu
2.	Zastępcy naczelnika służby ruchu	„ „
3.	Kierownik działu ruchu towarowego	„ „
4.	Kierownik działu technicznego i ogólnego	„ „
5.	Kierownik działu statystyki i pracy taboru	„ „
6.	Kierownik działu ruchu pasażerskiego	„ „
7.	Starsi kontrolerzy w służbie ruchu	„ „
8.	Starszy dyspozytor dyrekcji	„ „
9.	Dyspozytorzy dyrekcji	„ „
10.	Referenci działu ruchu towarowego	„ „
11.	Referenci działu technicznego i ogólnego	„ „
12.	Referenci statystyki i pracy taboru	„ „
13.	Referenci działu ruchu pasażerskiego	„ „
14.	Pracownicy pomocniczy działu ruchu towarowego	„ „
15.	Pracownicy pomocniczy działu technicznego i ogólnego	„ „
16.	Pracownicy pomocniczy działu statystyki i pracy taboru	„ „
17.	Pracownicy pomocniczy działu ruchu pasażerskiego	„ „
18.	Naczelnik Oddziału	Oddz. ruchowo-handl.
19.	Zastępcy naczelnika oddziału	„ „ „
20.	Starszy dyspozytor oddziału	„ „ „
21.	Dyspozytorzy oddziału	„ „ „
22.	Kontrolerzy ruchu	„ „ „
23.	Kierownik referatu technicznego, ogólno-personalnego, budżetowo-gospodarczego	„ „ „
24.	Kierownik referatu przewozowego	„ „ „
25.	Kierownik referatu portowego	—
26.	Referenci i pracownicy pomocniczy referatu dyspozytorskiego	„ „ „
27.	Referenci i pracownicy pomocniczy referatu technicznego ogólno-personalnego, budżetowo-gospodarczego	„ „ „
28.	Referenci i pracownicy pomocniczego referatu przewozowego	„ „ „
29.	Referenci i pracownicy pomocniczy referatu portowego	„ „ „
30.	Zawiadowca (Naczelnik) stacji	na stacjach
31.	Zastępcy Zawiadowcy (Naczelnika) stacji	„ „
32.	Dyżurni ruchu wewnętrzni	„ „
33.	Dyżurni ruchu nadzorczy nad pracą przetokową	„ „
34.	Dyżurni ruchu nadzorczy peronowi	„ „
35.	Dyżurni ruchu nadzorczy nad specjalnymi przetokami pociągów pasażerskich	„ „
36.	Kierownik biura wagonowego	„ „
37.	Kanceliści techniczni przy dyżurnym ruchu nadzorczym peronowym lub przy dyżurnym ruchu nadzorczym nad specjalnymi przetokami poc. pasażerskich	„ „
38.	Kanceliści techniczni przy dyżurnym ruchu wewnętrznym	„ „
39.	Kanceliści techniczni, zatrudnieni całkowicie lub przeważnie w pracy przetokowej wagonami towarowymi	„ „

Nr	Ilość udziałów w premii				Uwagi
	Za obrót wagonńw towarow.	za pracę manewrową	za pracę trakcyjną	za regularność biegu poc. pasażerskich	
1.	10	10	10	10	
2.	po 9	po 9	po 9	po 9	
3.	10	8,5	8		
4.	po 6	po 6	po 6	po 6	
5.	5	5	5	5	
6.			7	42	
7.	po 7	po 7	po 7	po 7	
8.	6	6	6	6	
9.	po 4,5	po 4,5	po 4,5	po 4,5	
10.	po 7	po 5,5	po 5,5		w/g decyzji Nacz. Służb.
11.	po 5	po 5	po 5	po 5	″ ″ ″ ″
12.	po 4,5	po 4,5	po 4,5	po 4,5	″ ″ ″ ″
13.			po 5	po 30	″ ″ ″ ″
14.	po 4—6,5	po 3—5	po 3—5		
15.	po 3—4,5	po 3—4,5	po 3—4,5	po 3—4,5	
16.	po 2,5—4	po 2,5—4	po 2,5—4	po 2,5—4	
17.			po 3—4,5	po 18—27	
18.	po 10	po 10	po 10	po 10	
19.	po 9	po 9	po 9	po 9	
20.	po 6,5	po 6,5	po 6,5	po 6,5	
21.	po 5,5	po 5,5	po 5,5	po 5,5	
22.	po 8	po 8	po 8	po 8	
23.	6	6	6	6	
24.	7	7	7	7	
25.	6	6	6	6	
26.	po 3—5	po 3—5	po 3—5	po 3—5	w/g decyzji Nacz. Oddz.
27.	po 3—5	po 3—5	po 3—5	po 3—5	″ ″ ″ ″
28.	po 3—5	po 3—5	po 3—5	po 3—5	″ ″ ″ ″
29.	po 3—5	po 3—5	po 3—5	po 3—5	″ ″ ″ ″
30.	10	1,6	10	10	
31.	po 9	po 1,4	po 9	po 9	
32.	po 8	po 1,2	po 8	po 8	
33.		po 8			otrzymują tylko 1 premie
34.				po 46,5	″ ″ ″
35.				po 46,5	″ ″ ″
36.	11,5				″ ″ ″ ″ ″ ″
37.				po 26,5	
38.	po 4		po 4	po 4	
39.		po 4			″ ″ ″

Nr	Stanowiska względnie czynności pracowników uprawniające do uczestnictwa w premii	
40.	Kanceliści biura wagonowego.	na stacjach
41.	Starsi nastawniczowie, starsi ustawiacze i blokowi, zatrudnieni w ogólnej pracy stacji (z wyjątkiem zatrudnionych całkowicie lub przeważnie w pracy manewrowej wagonami towarowymi i pobierających premię za pracę manewrową oraz z wyjątkiem zatrudnionych całkowicie lub przeważnie w pracy manewrowej pociągów pasażerskich i pobierających wobec tego premię za regularność w biegu pociągów pasażerskich) . .	„ „
42.	Starsi nastawniczowie i starsi ustawiacze zatrudnieni całkowicie lub przeważnie w pracy przetokowej wagonami towarowymi	„ „
43.	Starsi nastawniczowie i starsi ustawiacze przeważnie lub całkowicie zatrudnieni na manewrach pociągów pasażerskich	„ „
44.	Starsi zwrotniczowie, nastawniczowie i ustawiacze zatrudnieni w ogólnej pracy stacji (z wyjątkiem zatrudnionych całkowicie lub przeważnie w pracy przetokowej wagonami towarowymi i pobierających premię za pracę manewrową, oraz z wyjątkiem zatrudnionych całkowicie lub przeważnie w pracy manewrowej pociągów pasażerskich i pobierających wobec tego premię za regularność biegu pociągów pasażerskich) . . .	„ „
45.	Starsi zwrotniczowie, nastawniczowie i ustawiacze, zatrudnieni całkowicie lub przeważnie w pracy manewrowej wagonami towarowymi	„ „
46.	Starsi zwrotniczowie, nastawniczowie i ustawiacze zatrudnieni przeważnie lub całkowicie na manewrach pociągów pasażerskich	„ „
47.	Zwrotniczowie i manewrowi, zatrudnieni w ogólnej pracy stacji (z wyjątkiem zatrudnionych całkowicie lub przeważnie w pracy manewrowej wagonami towarowymi i pobierających premię za pracę manewrową oraz z wyjątkiem zatrudnionych całkowicie lub przeważnie w pracy manewrowej pociągów pasażerskich i pobierających premię za regularność biegu pociągów pasażerskich)	„ „
48.	Zwrotniczowie i manewrowi, zatrudnieni całkowicie lub przeważnie w pracy przetokowej wagonami towarowymi	„ „
49.	Zwrotniczowie i manewrowi zatrudnieni przeważnie lub całkowicie na przetokach pociągów pasażerskich	„ „
50.	Maszyniści i pomocnicy maszynistów parowozów manewrowych . . .	„ „

Nr	Ilość udziałów w premii				UWAGI
	Za obrót wagonów towarowych	Za pracę manewrową	Za pracę trakcyjną	Za regularność biegu poc. pasażerskich	
40.	po 6,5				otrzymują tylko 1 premię
41.	po 6		po 6	po 6	
42.		po 6			" " "
43.				po 40	
44.	po 5		po 5	po 5	" " "
45.		po 5			" " "
46.				po 33,5	" " "
47.	po 4		po 4	po 4	
48.		po 4			" " "
49.				po 27	" " "
50.		po 4			" " "

Uwaga: Pracownicy pobierający premię za pracę manewrową z wyjątkiem zawiadowcy stacji, zastępcy zaw. stacji i dyżurnych ruchu wewnętrznych, nie otrzymują innych premii za eksploatację taboru.

100

Przepisy wykonawcze do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1947 r. w sprawie premii za eksploatację taboru kolejowego.

Do § 4, ust. 1.

1. Dla ustalenia norm stanowiących podstawę do premiowania dyrekcje o. k. p. powołują komisje norm premii za eksploatację taboru kolejowego w składzie:
   1) przedstawiciela wydziału ruchu dyrekcji;
   2) „ oddziału ruchowo-handlowego;
   3) delegata zarządu okręgowego Z. Z. K.;
   4) kontrolera ruchu.

   W skład komisji wchodzą ponadto przy ustalaniu norm dla premii:
   1) za obrót wagonów towarowych:
      kontroler parowozów;
   2) za pracę trakcyjną:
      kontroler przewozów i kontroler mechaniczny;
   3) za regularność biegu pociągów pasażerskich
      kontroler przewozów i kontroler mechaniczny;
2. Komisje po zapoznaniu się z danymi statystycznymi za okres ubiegły, a w szczególności z danymi za miesiąc maj 1947 r. i zbadaniu możliwości w zakresie urządzeń technicznych i rodzaju ruchu, ustalą daną normę premiową.

Do § 8.

1. Współczynnik premiowy „x“ jest zawsze liczbą dodatnią, gdyż premię za obrót wagonów towarowych w miesiącu premiowym może otrzymać tylko oddział ruchowo-handlowy, który uzyskał współczynnik obrotu wagonów mniejszy od normy premiowej.
2. W przypadkach, w których z powodów niezależnych od wysiłku pracowników nastąpiło pogorszenie współczynnika obrotu wagonów, oddział ruchowo-handlowy może wystąpić z umotywowanym wnioskiem o podwyższenie normy za miesiąc premiowy. We wniosku należy podać szczegółowe motywy, usprawiedliwiające pogorszenie współczynnika obrotu wagonów. Wniosek ten w razie zatwierdzenia zawartych w nim motywów dyrekcja okręgowa k.p. przedstawia Ministerstwu Komunikacji do decyzji. Wymienione wyżej przypadki mogą zachodzić w okręgach, leżących na drodze automatycznego biegu wagonów próżnych, lub na liniach wywozowych ładunku, na których wahania w naładowaniu i wyładowaniu wagonów mogą powodować większe skupienia wagonów.
3. W punktach naładunkowych w których ilość wagonów roboczych bieżąco znacznie przekracza zapotrzebowanie, nadmiar wagonów próżnych wpływający ujemnie na współczynnik obrotu wagonów może być odstawiony do rezerwy.

   Rozróżnia się:

   1) numeryczną rezerwę wagonów, trwającą czas dłuższy, stosowaną w okresie ogólnego nadmiaru wagonów rejestrowaną według numerów wagonów, odstawionych do rezerwy,
   2) przejściową rezerwę wagonów, obliczoną tylko ilościowo, stanowiącą zbiornik wyrównawczy wagonów w razie wahań w ładunkach i dopływie próżnych wagonów.
5. Odstawienie wagonu do rezerwy przejściowej może zarządzić dyrekcja, po porozumieniu się z sąsiednimi dyrekcjami i zapewnieniu pełnego pokrycia zapotrzebowania w punktach naładunkowych, na wniosek oddziału ruchowo-handlowego, sporządzony w postaci wykazu wagonów zgłoszonych do rezerwy przejściowej w 3 egzemplarzach, (zał. Nr 1). Po zakończeniu miesiąca premiowego, oddziały ruchowo-handlowe pozostawiają 1 egzemplarz wykazu u siebie, a 2 egzemplarze wysyłają do dyrekcji w terminie do dnia 5 następnego miesiąca po miesiącu premiowanym. Wydział ruchu dyrekcji po sprawdzeniu danych, wykazanych przez oddziały, i sporządzeniu wykazu wagonów zgłoszonych do rezerwy dla okręgu dyrekcji (zał. Nr 1) wysyła wykaz dyrekcyjny wraz z odpisami wykazów z poszczególnych oddziałów do Ministerstwa Komunikacji w terminie do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego po miesiącu premiowym. Ministerstwo Komunikacji rozstrzyga, czy można wprowadzić poprawkę w obliczaniu współczynnika obrotu wagonów, wynikającą ze zmniejszenia ilości wagonów roboczych o ilość wagonów odstawionych do rezerwy i o powyższym powiadamia dyrekcję. Odstawienie wagonów do rezerwy może się odbywać tylko na stacjach do tego celu specjalnie wyznaczonych i wyposażonych w tory, które nie są bieżąco używane do prac manewrowych.

Do § 10.

1. **W myśl postanowień § 10 zarządzenia wysokość premii „n“, przysługującej pracownikom danej stacji za obrót wagonów towarowych,** oblicza się według wzoru:

$$n = \frac{N \cdot O_n (1 \pm t_n) \cdot p_n}{p_1 O_1 (1 \pm t_1) + p_2 O_2 (1 \pm t_2) + p_3 O_3 (1 \pm t_3) + p_4 O_4 (1 \pm t_4)}$$

i t.d.

czyli:

$$n = O_n p_n (1 \pm t_n) \cdot \frac{N}{p_1 O_1 (1 \pm t_1) + p_2 O_2 (1 \pm t_2) + p_3 O_3 (1 \pm t_3) + p_4 O_4 (1 \pm t_4)}$$

i t.d.

Część składowa powyższego wzoru, a mianowicie:

$$\frac{N}{p_1 O_1 (1 \pm t_1) + p_2 O_2 (1 \pm t_2) + p_3 O_3 (1 \pm t_3) + p_4 O_4 (1 \pm t_4)}$$ i t.d.

jest przeciętną stacyjną premiową stawką pieniężną, którą wskrócie oznacza się literą „Z“.

Premię stacyjną oblicza się wówczas według wzoru:

$$n = O_n (1 \pm t_n) \cdot z$$

co upraszcza wzór premiowy i ułatwia obliczenie i kontrolę wyników pracy stacji i wysokości premii przysługującej stacji (pkt. 8).

2. W celu kontroli wyników pracy stacji oraz wysokości przyznanych im z tego tytułu premij za obrót wagonów towarowych, oddziały ruchowo-handlowe prowadzą wykaz premii za obrót wagonów towarowych na stacjach oddziału (zał. Nr 2).

3. Suma premii „n“ wszystkich stacyj danego oddziału ruchowo-handlowego (załącznik Nr 2) może się różnić od sumy premii, przyznanej przez dyrekcję o.k. p. dla danego oddziału (załącznik Nr 3, D.O.K.P. Poznań). W tych przypadkach różnicę między sumą N oraz sumą Σ n dzieli się proporcjonalnie na wszystkie stacje oddziału.

4. Przewidzianą w ust. 1 przeciętną stacyjną premiową stawkę pieniężną „z“ oblicza oddział ruchowo-handlowy po otrzymaniu z dyrekcji sumy premiowej N dla całego oddziału i obliczoną wartość pieniężną stawki „z“ każdej stacji wpisuje do wykazu premii za obrót wagonów towarowych na stacjach oddziału (zał. Nr 2 w rubr. 10); wykaz ten oddziały prowadzą w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostawiają w oddziale, a dwa wysyłają do dyrekcji.

5. W celu kontroli wyników pracy oddziałów oraz wysokości przyznanej im premii za obrót wagonów towarowych dyrekcje prowadzą wykaz premii za obrót wagonów towarowych w obrębie oddziałów ruchowo-handlowych (zał. Nr 3).

6. Obliczaniem premii za obrót wagonów towarowych dla wszystkich stacyj zajmują się oddziały ruchowo - handlowe przy pomocy druku (zał. Nr 2). Dane do rubryki 2 określają jednorazowo komisje norm premii eksploatacyjnej taboru kolejowego (ust. 1 do § 4 ust. 1 przepisów). Dane do rubryk 3, 7 i 9 podają stacje po dokonaniu obliczeń na podstawie książek dla rejestracji postoju wagonów, prowadzonych bieżąco na stacji. Dane te oraz listy premii dla pracowników, uczestniczących w premii, z podaniem nazwisk, stanowisk, czasu pracy i potrąceń premii (§ 3 ust. 2), stacje przedstawiają do oddziałów w terminie do dnia 5 następnego miesiąca kalendarzowego po miesiącu premiowanym. Oddział sprawdza przedstawione dane i wypełnia na podstawie obliczeń rubryki 4, 5, 6 i 8 wykazu premii (zał. Nr 2), który sporządza w 3 egzemplarzach. Jeden z nich pozostawia u siebie a dwa wysyła do dyrekcji w terminie do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego (po miesiącu premiowanym). Równocześnie oddział podaje dyrekcji dane do wypełnienia rubryk 3, 6 i 8 wykazu premii za obrót wagonów towarowych w obrębie oddziałów (zał. 3) oraz przedstawia wykazy ilościowe rezerwy przejściowej w dwóch egzemplarzach (zał. Nr 1). Dyrekcja oblicza premię sporządzając wykaz premii za obrót wagonów w obrębie oddziałów ruchowo-handlowych (zał. Nr 3), w którym zestawia dane ze wszystkich oddziałów ruchowo handlowych okręgu. W szczególności wypełnia rubrykę 3, 4, 5, 6 i 8 wpisując jednocześnie dane do rubryki 2, ustalone jednorazowo przez komisje norm premii za eksploatację taboru kolejowego (ust. 1 do § 4 ust. 1 przepisów). Wykaz premii za obrót wagonów towarowych w obrębie oddziałów (zał. Nr 3) dyrekcja sporządza w 2-ch egzemplarzach, z których 1 pozostawia u siebie a 2-gi wraz z wykazami premii za obrót wagonów towarowych na stacjach (zał. Nr 2) jako załącznikami, przedstawia Ministerstwu Komunikacji w terminie do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego po miesiącu premiowanym. Równocześnie przedstawia dyrekcja Ministerstwu Komunikacji wykazy ilościowe rezerwy przejściowej (zał. Nr 3 rubr. 7) po otrzymaniu z Ministerstwa Komunikacji jej wartości dokonując obliczenia premii za obrót wagonów towarowych dla każdego oddziału ruchowo-handlowego (§ 8). Po wyznaczeniu przez dyrekcję sumy premii za obrót wagonów towarowych „N“ dla oddziału i po obliczeniu przez oddział ruchowo-handlo-

wy dla każdej stacji przeciętnej stacyjnej premiowej stawki pieniężnej „z" (ust. 1 i 4) oddział uzupełnia wykaz premii za obrót wagonów na stacjach (zał. Nr 2 w rubr 10) i przystępuje do obliczenia premii dla pracowników stacyjnych oraz biura oddziału uzupełniając oddzielnie dla każdej stacji listy premiowe przedstawione przez nie uprzednio Oddziałowi do wypełnienia kwot.

Do § 11.

w książce obrotów wagonów.

1. Norma średniego postoju wagonów jest oparta na danych statystycznych zawartych w . . . . . . (.R. 9) za okres ubiegły, a w szczególności za miesiąc maj 1947 r.

2. Średni postój wagonów Sn w miesiącu premiowanym może być większy, lub mniejszy od normy Sw. W zależności od tego różnica Sw — Sn oraz stosunek tej różnicy do Sw będzie większy lub mniejszy od zera.

Wartość symboli t_1, t_2, t_3, t_4, . . ., obliczona według wzoru:

$t = \frac{Sw - Sn}{Sw}$ może być dodatnią lub ujemną.

Do § 18.

W celu zestawienia danych i obliczenia premii za pracę manewrową dla wszystkich stacyj w obrębie oddziału ruchowo-handlowego prowadzą oddziały ruchowo-handlowe wykaz premii za pracę manewrową na stacjach (zał. Nr 4). Dane do rubryki 2 określają jednorazowo komisje norm premii za eksploatację taboru kolejowego. Dane do rubryk 3, 6 i 7 oraz dane do obliczenia współczynnika regulującego „y" w rubr. 8 zgłaszają stacje po dokonaniu obliczeń z książek (sprawozdań) pracy manewrowej, prowadzonych bieżąco na stacji. Dane te oraz listy premii dla pracowników, uczestniczących w premii z podaniem nazwisk, stanowisk, czasu pracy i potrąceń (§ 3 ust. 2) stacje przedstawią do oddziałów w terminie do dnia 5 następnego miesiąca kalendarzowego, po miesiącu premiowanym. Oddział ruchowy-handlowy sprawdza dane stacyj i po otrzymaniu danych z dyrekcji, potrzebnych do ustalenia współczynika regulującego „y" (§ 19) dokonuje obliczeń i wypełnia odpowiednie rubryki od 1 — 8-ej włącznie wykazu (zał. Nr 4), sporządzając go w 3-ch egzemplarzach; jeden z nich pozostawia w oddziale, a dwa pozostałe wysyła do dyrekcji o.k.p. w terminie do dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego po miesiącu premiowanym. Otrzymane z Oddziału wykazy premii za pracę manewrową na stacjach dyrekcja sprawdza i na ich podstawie sporządza wykaz premii za pracę manewrową w obrębie oddziałów ruchowo-handlowych (zał. Nr 5) dla wszystkich oddziałów w 2-ch egzemplarzach, jeden egzemplarz wykazu zatrzymuje dla siebie, a drugi wraz z odpisem wykazów premii za pracę manewrową na stacjach jako załącznikami wysyła do Ministerstwa Komunikacji, w terminie do dnia 15 miesiąca kalendarzowego następnego po miesiącu premiowanym. Obliczenia kwot premii dla oddziałów (zał. Nr 5, rubryka 4) i stacji (zał. Nr 4, rubryka 10) dokonuje Dyrekcja po otrzymaniu z Ministerstwa Komunikacji stawki premiowej „k". Po otrzymaniu kwot premiowych „n" oddziały przystępują do uzupełnienia przedłożonych przez stacje list premii dla pracownków stacyj i sporządzenia list premii dla pracowników biura oddziału.

Do § 24.

Odcinki stacyjne wyznacza się między stacjami węzłowymi, biorąc również pod uwagę gęstość i rodzaj ruchu (np. tranzytowy, miejscowy, podmiejski), ważność stacji, (np. duże stacje, sortownie, stacje zmiany drużyn konduktorskich i parowozowych, bramy wypadów z zagłębi węglowych) i t.p. Wyznaczone w ten sposób odcinki trakcyjne mogą całkowicie pokrywać się z odcinkiem trakcyjnym, określonym zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji, lub stanowić jego część. Stacje końcowe wyznaczonego odcinka, szczególnie w ośrodkach dużego skupienia linii kolejowych, winny być dokładnie określone: n.p. Warszawa Gł. Osob. — Skierniewice dla ruchu pasażerskiego; Warszawa Wsch. Rozrz. — Siedlce dla ruchu towarowego. Odcinki trakcyjne wyznaczone dla ruchu pasażerskiego, nie muszą pokrywać się całkowicie z odcinkiem trakcyjnym, wyznaczonym dla ruchu towarowego. Po wyznaczeniu odcinków trakcyjnych, według których będzie obliczana premia, przydziela się je oddziałom ruchowo handlowym . Odcinki te winny znajdować się w większości przypadków całą swą długością na terenie jednego oddziału. W przypadkach, w których odcinek przechodzi przez teren dwóch oddziałów, odcinek dzieli się na dwie części na stacji granicznej przydzielając je właściwym oddziałom (n. p. odcinek Warszawa Wschodnia — Siedlce posiada stację graniczną Mińsk Maz.; część odcinka Warszawa — Mińsk należy do oddziału ruchowo-handlowego Warszawa, a odcinek Mińsk Maz. — Siedlce do oddziału w Siedlcach).

Do § 25.

Podstawą do obliczania wartości „M" oraz „Mw" jest wykaz pracy pociągowej (druk serii M—31).

Do § 26.

1. W celu zestawienia danych i obliczenia premii stacyj, za pracę trakcyjną na odcinkach trakcyjnych sporządza oddział ruchowo-handlowy wykaz premii za pracę trakcyjną na odcinkach trakcyjnych (zał. nr. 6), osobno dla pociągów pasażerskich, osobno dla towarowych) w 3-ch egzemplarzach, z których jeden zatrzymuje dla siebie, a dwa pozostałe przedstawia do dyrekcji. Dane do rubryki 13 określają jednorazowo komisje norm premii eksploatacyjnej taboru kolejowego. Dane dla wypełnienia rubryki: 3, 5, 7, 9, 11 i 12 wykazu oddział ruchowo-handlowy zbiera codziennie bieżąco z wykazów pracy pociągowej oraz raportów z jazdy wpisując je do zaprowadzonej w tym celu książki. Dyrekcje zarządzają w jaki sposób dane do wymienionych wyżej rubryk będą zgłaszane przez stacje do oddziałów ruchowo-handlowych. Listy premii dla pracowników biorących udział w premii z podaniem nazwisk, stanowisk, czasu pracy, i potrąceń (§ 3 ust. 2) stacje przedstawią do oddziałów w terminie do dnia 5 następnego miesiąca kalendarzowego po miesiącu premiowym. Oddział ruchowo-handlowy wypełnia po otrzymaniu danych z dyrekcji o. k. p. potrzebnych do ustalania współczynnika „y" (§ 27) wykaz premii za pracę trakcyjną (zał. nr. 6) z wyjątkiem rubryki 18 i 19 po zakończeniu miesiąca premiowego w 3 egzemplarzach, z których jeden pozostawia w oddziale, a dwa przedstawia w terminie do dnia 5 następnego miesiąca po miesiącu premiowym do dyrekcji okręgowej k. p. Dyrekcja sprawdza przedstawione wykazy premii stacyj za pracę trakcyjną i sporządza wykaz premii oddziałów za pracę trakcyjną (zał. nr. 6) sumując tylko dane z rubryk potrzebnych jej dla własnych celów.
2. Dyrekcja przedstawia Ministerstwu Komunikacji wykaz premii oddziałów za pracę trakcyjną (zał. nr. 6) w terminie do 15 następnego miesiąca po miesiącu premiowym dołączając odpisy wykazów premi stacyj za pracę trakcyjną (zał. nr. 6) sporządzone przez oddziały. Stawkę premiową „k" wpisuje dyrekcja w wykazie premii oddziałów za pracę trakcyjną na odcinkach trakcyjnych (zał. Nr 6) po otrzymaniu z Ministerstwa Komunikacji jej wartości dokonując obliczenia premii dla każdego oddziału ruchowo-handlowego. Po wyznaczeniu przez dyrekcję sumy premii za pracę trakcyjną „N" dla oddziału, oddział ruchowo-handlowy wypełnia rubryki: 18 i 19 obliczając kwotę premii dla każdego odcinka trakcyjnego za pracę trakcyjną, osobno dla ruchu towarowego i pasażerskiego. Przypadającą na odcinek trakcyjny kwotę premii „N" wyliczoną osobno dla ruchu pasażeskiego a osobno dla towarowego oddział dzieli na poszczególne stacje proporcjonalnie do ilości personelu (§ 29). W przypadkach, w których na wyznaczonym odcinku, nie zawsze pokrywającym się z odcinkiem trakcyjnym, brak będzie jakiejś stacyj, należy we wzorach premiowych, przewidzianych w § 29, opuścić odpowiednie symbole jako równe zeru. Przypadające dla danej stacji kwoty premii za pracę na odcinkach trakcyjnych w ruchu pasażerskim i towarowym oddział dodaje i oblicza premię stacyj, a następnie premie pracowników stacyjnych (na przedłożonych listach) oraz premie pracowników biura oddziału.

Do § 37.

1. Celem zestawienia danych i obliczenia kwot premii za regularność biegu pociągów pasażerskich, należnych stacjom na terenie danego oddziału ruchowo-handlowego, każdy oddział prowadzi wykaz premii za regularność biegu pociągów pasażerskch (zał. nr. 7) w trzech egzemplarzach; jeden z nich oddział zostawia u siebie, a dwa przedstawia dyrekcji.
2. Dane w rubryce 2 i 3 wykazu określają oddziały ruchowo-handlowe posiłując się statystyką opóźnień pociągów, dane do rubryk 4, 5 i 6 zgłaszają stacje po dokonaniu obliczeń na podstawie książek stacyjnych; rubrykę 7 i 8 wypełnia oddział; dane do rubryk 4, 5 i 6 oraz listy płacy dla pracowników uczestniczących w premii z podaniem imion, nazwisk, stanowisk, czasu pracy i potrąceń (§ 3 ust. 2), stacje przedstawią od oddziału, do dnia 5 miesiąca następnego po miesiącu premiowym; dane do rubryk 2, 3 i 4 wykazu oraz 2 odpisy wykazów (zał. 7) przedstawia oddział do dyrekcji w terminie do dnia 15 miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym. Dyrekcja sprawdza dane zgłoszone przez oddział i wykazy premii dla stacyj, sporządza wykaz premii oddziałów ruchowo-handlowych za regularność biegu pociągów pasażerskich (zał. nr. 8) oraz przedstawia jeden egzemplarz wykazu i odpisy wykazów premii stacyj za regularność biegu pociągów pasażerskich do Ministerstwa Komunikacji w terminie do dnia 15 miesiąca kalendarzowego następnego po miesiącu premiowym.

3. Obliczanie premii dla oddziałów (rubr. 6 zał. 8) dokonuje dyrekcja po otrzymaniu z Ministerstwa Komunikacji stawki premiowej „K". Oddział ruchowo-handlowy po otrzymaniu kwoty premii oddziału „N" wypełnia rubr. 9, 10, 11, 12 i 13 wykazu nr. 7 oblicza premię stacyj, a następnie premie pracowników stacyjnych i biura oddziału.

4. W celu zainteresowania pracowników premią za eksploatację taboru kolejowego, dyrekcje o. k. p., oraz oddziały ruchowo handlowe ogłoszą w formie popularnych tablic, dostępnych dla wszystkich zainteresowanych pracowników dane potrzebne do obliczenia premii każdej stacji a w szczególności:

1) zasady premiowania;

2) normy każdej premii;

3) stawkę premiową;

4) wysokość zarobków premiowych zależnych od wyników pracy stacji;

5) numer Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji, w którym ogłoszono zarządzenie w sprawie premii za eksploatację taboru kolejowego.

Nr Pers. 2-4220-17-47.

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH w Warszawie

Załącznik 1.

Oddział Ruchowo-Handlowy w Siedlcach

M-c premiowy czerwiec 1947 r.

Wykaz wagonów zgłoszonych do rezerwy przejściowej.

Dzień w miesiącu	Pozostało w rezerwie z poprzedniego miesiąca	Odstawiono do rezerwy	Suma rubryk 2 + 3	Zabrano z rezerwy	Pozostało w rezerwie 2 + 3 = 5	Suma wagono-dni postoju	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
1	400		400		400	400	
2					400	800	
3		600	600		1.000	1.800	
4					1.000	2.800	
5				300	700	3.500	
6		800	800		1.500	5.000	
7					1.500	6.500	
8				100	1.400	7.900	
9		600	600		2.000	9.900	
10					2.000	11.900	
11				300	1.700	13.600	
12				400	1.300	14.900	
13				300	1.000	15.900	
14				200	800	16.700	
15				100	700	17.400	
16				300	400	17.800	
17					400	18.200	
18		800	800		1.200	19.400	
19					1.200	20.600	
20					1.200	21.800	
21					1.200	23.000	
22				200	1.000	24.000	
23				200	800	24.800	
24				300	500	25.300	
25					500	25.800	
26					500	26.800	
28		600	600		1.100	27.900	
29					1.100	29.000	
30				100	1.000	30.000	
—	400	3.400	3.800	2.800	30.000	—	

1) Średnia ilość wagonów w rezerwie: 30.000 : 30 = 1.000 wagonów.

2) Średnia ilość dni postoju wagonu w rezerwie w okresie 1 miesiąca:

30.000 : 3.800 = 8 dni.

Załącznik Nr 2.

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH w Poznaniu

Oddział Ruchowo-Handlowy w Poznaniu

Wykaz premii za obrót wagonów towarowych na stacjach oddziału.

M-c premiowy: czerwiec 1947 r.

Nr porządkowy	Stacje	Średni postój wagonu na stacji			Współczynnik średniego postoju wagonów		Obrót wagonów	0 − 1 ± t	Ilość pracowników biorących udział w premii	z	Kwota n premii	Uwagi
		Sw	Sn	Sw-Sn	± t	± t	0					
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Poznań Tow. .	25	25	+1	+0,04	1,04	05843	68476			88374	
2	Poznań Dębie .	24	23	+1	+0,04	1,05	32350	33644			43420	
3	Jarocin . . .	18	19	—1	—0,06	0,94	114732	107848			139670	
	i t d.									Z=1,29		
	Razem	—	—	—	—	—	212925	209968			271474	
	Pracownicy Biura Oddziału 8 % . .	—	—	—	—	—	—	—			21720	

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH w Poznaniu

Załącznik Nr 3.

Wykaz premii za obrót wagonów towarowych w obrębie oddziałów ruchowo — handlowych.

M-c premiowy styczeń 1947 r.

Nr porz.	Oddział ruchowo-handlowy	Współczynnik obrotu wagonów			Współczynnik premiowy x	A Ilostan wagonów roboczych	Sławka premiowa k	Współczynnik regulujący y	Suma premii dla RO N	UWAGI
		M	MW	M—MW						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Poznań	2,4	1,7	0,7	29,01	2.755	k podaje M. K. = 3,38.	1,006	271.500	
2	Gorzów	2,2	1,7	0,5	22,7	311		0,98	23.386	
3	Leszno	2,0	1,9	0,1	5,0	975		0,98	16.149	
4	Gniezno	2,3	1,1	1,2	52,1	1.026		1,01	182.480	
5	Zbąszynek	4,8	2,2	2,4	50,0	463		0,99	77.465	
6	Zielona Góra	4,3	2,6	1,7	39,5	196		0,98	25.645	
	Razem	—	—	—	—	5.659	—	—	596.625	
	Pracownicy D.O.K.P.: 7%	—	—	—	—	—	—	—	38.2[illegible]3	

Załącznik.: Nr 4.

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH w Łodzi

Oddział Ruchowo-Handlowy w Częstochowie

Wykaz premii za pracę manewrową na stacjach.

M-c premiowy czerwiec 1947 r.

Nr porz.	Stacje	Ilość wagonów przerobionych w ciągu jednej parowozogodziny: norma premiowa „M"	faktyczna ilość „M"	Mw — M	współczynnik premiowy „x"	Ilość wagonów przerobionych	Ilość parowozogodzin	Współczynnik regulujący „y"	Stawka „k"	Kwota premii	UWAGI
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Koluszki	7,2	7,3	0,1	1,4	5454	741	0,99	Stawka k = 55 zł. (podaje M. K.)	553	
2	Piotrków	8,2	7,5	1,3	20,9	11422	1523	0,98		16766	
3	Częstochowa	9,8	11,8	2,0	20,2	39046	3309	1,01		36285	
4	Tomaszów	2,7	2,9	0,2	7,4	2157	744	1,06		3136	
5	Słotwiny	16,4	18,2	1,8	10,9	13504	742	0,93		4043	
6	Stradom	8,0	15,9	7,9	98,0	5825	365	1,0		19226	
	Razem	—	—	—	—	71583	7742	—		80009	
	Personel 8% Biura Oddz.	—	—	—	—	—	—	—	—	6400	

DYREKCJA OKRĘGOWA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Łodzi

Załącznik. Nr 5.

M-c premiowy styczeń 1947 r.

Wykaz premii na pracę manewrową w obrębie oddziałów ruchowo-handlowych.

Nr porz.	Oddziały R. H.	Ilość parowozo-godzin pracy manewrowej	Ilość przerobionych wogonów.	Kwoty premii do wypłaty	UWAGI
	1	2	3	4	5
1	Łódź	8.247	102.262	40.359	
2	Częstochowa	7.742	77.420	80.009	
3	Kutno	2.968	30.570	62.376	
4	Ostrów Wlkp.	6.261	69.497	29.615	
	Razem	42.264	279.749	212.324	
	Personel D.O.K.P. 7%	—	—	14.863	

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH w Warszawie

Wykaz premij za pracę trakcyjną

M-c czerwiec 1945 r.

Nr porz.	Odcinek trakcyjny lub jego część	Długość odcinka km.	Ilość pociągów w m-c prem.	Sumy czasów jazdy pociągów łącznie z postojami na stacjach pośrednich		Postój parowozu na torach stacyjnych			
						parowozownia główna		parowozownia zwrotna	
				w/g rozkł. jazdy	rzeczywisty	przepisowy	rzeczywisty	przepisowy	rzeczywisty
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Warszawa Gł. Łowicz								
2	Warszawa Gł. Skierniewice								
3	Warszawa Gł. Warka								
4	Warszawa Wsch. Mińsk-Mazowiecki								
5	Warszawa Wsch. Dęblin								
6	Warszawa Wil. Tłuszcz								
7	Warszawa Wil. Działdowo								
8	Skierniewice Łowicz								
6	Sierpc Brodnica								
10	Sierpc Płock								
11	Nasielsk Toruń								
12	Tłuszcz Legionowo								
	Razem								
	Personel 8% Biura Oddziału								

Załącznik 6.

na odcinkach trakcyjnych

Ruch pociągów pasażerskich
Ruch pociągów towarowych

(Jedno z określeń skreślić)

Ogólna ilość parowozogodzin pracy przy pociągach		Ogólna ilość parowozo-km. przy pociągach	Współczynnik wydajności przebiegowej						Kwota premii do wypłaty N	Uwagi
przepisowy	rzeczywisty		norma „M"	faktyczna ilość "Mw„	Mw — M	współczynnik prem. „X"	współczynnik reguluj. „Y"	stawka K		
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Załącznik Nr 7

DYREKCJA OKRĘGOWA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Gdańsku
Oddział Ruchowo-Handlowy
w Bydgoszczy

Miesiąc premiowy luty 1947 r.

Wykaz premii stacyj za regularność biegu pociągów pasażerskich

Nr porz.	Stacje oddziału ruchowo-handlowego (RO Bydgoszcz)	As-przeciętny % regularności na stacji		Ilość pociągów w m-cu premiowym			Miernik wysiłku pracowników zależnie od klasy stacji „r"	Ilość pracowników biorących udział w premiowaniu	Współczynnik proporcjonalności „w"	Suma premii dla stacji biegu pociągów			Kwota premii N razem	Uwagi
		As	As-75	N1	N2	N3				początkowej	pośredniej	końcowej		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	Razem													
	Dla pracowników Biura R O 8%													

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH w Gdańsku

Załącznik Nr 8.

Miesiąc premiowy marzec 1947 r.

Wykaz premii oddziałów ruchowo-handlowych za regularność biegu pociągów pasażerskich.

Nr porz.	Oddziały ruch.-handlowe	Przeciętny % regularności w Oddziale.		Pociągokm. w m-cu prem. „B".	Sławka k.	Suma premii N	Uwagi
		A	Ao — 75				
	1	2	3	4	5	6	7
1	Toruń	98	23	156066	k m 0,17	610.218	
2	Tczew	96	21	202046		721.303	
3	Bydgoszcz	99	24	156515		638.581	
4	Kościerzyna	97	22	124749		465.561	
5	Gdańsk	95	20	171289		582.376	
	Razem	—	—	810663		3.019.039	
	Pracownicy D.O.K.P. 7%	—	—	—		211.332	

101

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 czerwca 1947 r. o dodatku funkcyjnym dla kierowników powiatowych zarządów drogowych i państwowych zarządów wodnych.

Kierownicy powiatowych zarządów drogowych i państwowych zarządów wodnych mają prawo do dodatku funkcyjnego według stawki 10 § 38 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca i z dnia 12 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 179 i Nr 51, poz. 291).

W urzędach, w których dodatki te nie były stosowane należy wznowić ich wypłatę z dniem 1 stycznia 1947 r.

Pers. 2-401-29-46.

DZIAŁ HANDLOWO-TARYFOWY.

102

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 maja 1947 r. w sprawie zmiany „Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych (służbowych) Polskich Kolei Państwowych".

W „Przepisach o przewozie przesyłek gospodarczych (służbowych) Polskich Kolei Państwowych", stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 112), w § 8, pkt. 2 „tabelę stawek taryfy gospodarcze" zastępuje nową tabelą o treści następującej:

2. Tabela stawek taryfy gospodarczej.

za odległość km.	rubryka			za odległość km.	rubryka			za odległość km.	rubryka		
	a	b	c		a	b	c		a	b	c
	złotych za 100 kg.				złotych za 100 kg				złotych za 100 kg.		
1— 5	5	2	1	301—310	47	19	14	701—710	99	40	30
6— 10	7	3	2	311—320	49	20	15	711—720	101	41	30
11— 15	9	3	2	321—330	50	20	15	721—730	102	41	30
16— 20	10	4	3	331—340	51	21	15	731—740	103	41	31
21— 25	11	4	3	341—350	53	21	16	741—750	104	42	31
26— 30	11	5	4	351—360	54	22	16	751—760	106	43	32
31— 35	12	5	4	361—370	55	22	17	761—770	107	43	32
36— 40	13	5	4	371—380	56	23	17	771—780	108	44	32
41— 45	13	5	4	381—390	58	23	17	781—790	110	44	33
46— 50	14	6	4	391—400	59	24	18	791—800	111	45	33
51— 55	15	6	5	401—410	60	24	18	801—810	112	45	34
56— 60	15	6	5	411—420	62	25	18	811—820	113	46	34
61— 65	16	6	5	421—430	63	26	19	821—830	115	46	34
66— 70	17	7	5	431—440	64	26	19	831—840	116	47	35
71— 75	17	7	5	441—450	65	26	20	841—850	117	47	35
76— 80	18	7	5	451—460	67	27	20	851—860	119	48	35
81— 85	18	8	5	461—470	68	27	20	861—370	120	48	36
86— 90	19	8	6	471—480	69	28	21	871—880	121	49	36
91— 95	20	8	6	481—490	71	29	21	881—890	122	49	37
96—100	21	8	6	491—500	72	29	22	891—900	124	50	37
101—110	22	9	7	501—510	73	29	22	901—910	125	50	37
111—120	23	9	7	511—520	75	30	22	911—920	126	51	38
121—130	24	10	7	521—530	76	31	23	921—930	128	51	38
131—140	26	10	8	531—540	77	31	23	931—940	129	52	38
141—150	27	11	8	541—550	78	32	23	941—950	130	53	39
151—160	28	11	8	551—560	80	32	24	951—960	131	53	39
161—170	29	12	9	561—570	81	33	24	961—970	133	53	40
171—180	31	12	9	571—580	82	33	25	971—980	134	54	40
181—190	32	13	10	581—590	84	34	25	981—990	135	55	41
191—200	33	14	10	591—600	85	34	26	991—1000	137	55	41
201—210	35	14	10	601—610	86	35	26	1001—1020	139	56	42
211—220	36	14	11	611—620	88	35	26	1021—1040	142	57	42
221—230	37	15	11	621—630	89	36	26	1041—1060	144	58	43
231—240	38	16	11	631—640	90	36	27	1061—1080	147	59	44
241—250	40	16	12	641—650	91	37	27	1081—1100	149	60	45
251—260	41	17	12	651—660	93	37	28	1101—1120	152	61	45
261—270	42	17	13	661—670	94	38	28	1121—1140	155	62	46
271—280	44	18	13	671—680	95	38	29	1141—1160	157	63	47
281—290	45	18	14	681—690	97	39	29	1161—1180	160	64	48
291—300	46	19	14	691—700	98	40	29	1181—1200	162	65	49

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

103

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 lipca 1947 r. w sprawie zmian w statucie organizacyjnym Centralnego Biura Taryf i Rozrachunków Zagranicznych P. K. P.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

W statucie organizacyjnym Centralnego Biura Taryf i Rozrachunków Zagranicznych P.K.P., stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 lutego 1945 r. o organizacji tego Biura (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 45), zmienionym zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 10 stycznia 1946 r. o włączeniu spraw obrachunków wagonowych do zakresu działania Centralnego Biura Taryf i Rozrachunków Zagranicznych P.K.P. i o przeniesieniu siedziby tego Biura z Gdańska do Bydgoszczy (Dz. Urz. M. K. Nr 1, poz. 4) wprowadza się następujące zmainy:

1) w § 4 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie:
„Wydział Obrachunków Wagonowych dzieli się na:
1. Dział Komunikacji Bezpośrednich,
2. Dział Komunikacji z Z. S. R. R.
3. Dział Techniczny";
2) przed § 13 wstawia się napis:
IV Zakres działania Wydziału Obrachunków Wagonowych;
3) § 13 otrzymuje brzmienie:

§ 13.

Dział Komunikacji Bezpośrednich.

Do zakresu czynności Działu Komunikacji Bezpośrednich należy:

1) ewidencja obrotu wagonów towarowych normalnotorowych P.K.P. na kolęjach obcych;
2) ewidencja obrotu wagonów towarowych normalnotorowych obcych na kolejach P.K.P.;
3) ewidencja obrotu wagonów towarowych normalnotorowych prywatnych, wynajętych od zarządów obcych kolei i od prywatnych towarzystw najmu wagonów, tudzież ewidencja obrotu wagonów przekazanych jako pomoc wagonowa w myśl § 6 Umowy R.I.V.;
4) sporządzanie obrachunków czynszu za używanie na liniach P.K.P. wagonów należących do obcych zarządów kolejowych i towarzystw najmu wagonów;
5) sprawdzanie obrachunków czynszu za używanie wagonów P.K.P. przez obce zarządy kolejowe;
6) sporządzanie uwag rewizyjnych w związku z używaniem wagonów P.K.P. na kolejach obcych i rozpatrywanie uwag rewizyjnych zgłaszanych przez obce zarządy kolejowe w związku z używaniem wagonów obcych na kolejach P.K.P.;
7) ewidencja przebiegów i nadbiegów wagonów próżnych;
8) rozrachunki z tytułu przebiegu wagonów pasażerskich, pocztowych i bagażowych obcych na kolejach P.K.P. i rozpatrywanie uwag rewizyjnych, zgłaszanych przez obce zarządy kolejowe w związku z używaniem wagonów obcych na kolejach P.K.P. w ruchu regularnym i nieregularnym;
9) sprawdzanie rozrachunków z tytułu przebiegu wagonów pasażerskich, pocztowych i bagażowych P.K.P. na kolejach obcych i opracowywanie uwag rewizyjnych wynikających z tych przebiegów w ruchu regularnym i nieregularnym;
10) rejestracja przebiegów w ruchu nieregularnym wagonów pasażerskich, pocztowych i bagażowych P.K.P. na kolejach obcych, oraz wagonów obcych na kolejach P.K.P.;
11) przygotowywanie i opracowywanie wniosków w sprawach umów o wzajemnym używaniu wagonów.

§ 14.

Dział Komunikacji z Z. S. R. R.

Do zakresu działania Działu Komunikacji z Z. S. R. R. należy:

1) ewidencja obrotu wagonów towarowych w komunikacji przeładunkowej, oraz prowadzenie rozrachunku z kolejami Z.S.R.R. z tytułu opłat za użytkowanie wagonów w tej komunikacji;
2) ewidencja obrotu wagonów towarowych w komunikacji bezprzeładunkowej (ze zmianą zestawów kołowych) w kierunku Polska — Z.S.R.R. i w kierunku odwrotnym, oraz prowadzenie rozrachunku z kolejami Z.S.R.R. z tytułu opłat za użytkowanie wagonów w tej komunikacji;
3) ewidencja obrotu wagonów w komunikacji bezprzeładunkowej w kierunku Polska — Radziecka strefa okupacji Niemiec i odwrotnie, oraz prowadzenie rozrachunku z kolejami Z.S.R.R. z tytułu opłat za użytkowanie wagonów w tej komunikacji;
4) prowadzenie ilościowego rachunku przejęcia wagonów na punktach wymiany z kolejami czeskosłowackimi i Radziecką strefą okupacji Niemiec oraz na przejściach granicznych z kolejami Z.S.R.R., tudzież wyprowadzenie z tego tytułu zadłużenia wagonowego każdej strony;
5) prowadzenie obrachunku taboru szerokotorowego, należącego do kolei Z.S.R.R., przyjętego od kolei Z.S.R.R. i zdanego tym kolejom, a także wagonów, znajdujących się w użytkowaniu specjalnych formacji tech-

nicznych Z.S.R.R.; sporządzanie zestawień zbiorowych tych wagonów dla kolei Z.S.R.R.;

6) prowadzenie obrachunku taboru normalnotorowego, należącego do Z.S.R.R. i znajdującego się w użytkowaniu P.K.P.; sporządzenie zestawień zbiorowych tego taboru dla kolei Z.S.R.R.;

7) kontrola obrotu wagonów pasażerskich, pocztowych i bagażowych w komunikacji nieregularnej i prowadzenie rozrachunków z tytułu należności za przetrzymanie tych wagonów na stacjach granicznych zdawczo-odbiorczych;

8) rozrachunki z tytułu należości za pracę manewrową i pociągową parowozów P.K.P. użytych do obsługi pociągów ZSRR;

9) rozrachunki z tytułu należności za przebieg taboru Z.S.R.R. w pociągach tranzytowych przez linie P.K.P.

10) prowadzenie wykazów opóźnień pociągów tranzytowych Z.S.R.R. i obrachunku należności z tego tytułu.

§ 15.

Dział Techniczny.

Do zakresu czynności Działu Technicznego należy:

1) prowadzenie rozrachunków z obcymi zarządami kolejowymi za uszkodzenie wagonów, przyborów ładunkowych i za brak części wagonowych; sprawy odszkodowań za wagony spalone, rozbite lub zaginione z winy kolei użytkującej;

2) prowadzenie kontroli wagonowych części zamiennych;

3) prowadzenie kontroli przyborów ładunkowych i skrzyń ładunkowych;

4) rozrachunki z tytułu dezynfekcji wagonów;

5) rozrachunki z kolejami Z.S.R.R. z tytułu wydatków związanych z wysłaniem pociągów ratunkowych i pługów odśnieżnych

6) rozrachunki wzajemne z tytułu zaopatrzenia parowozów i wagonów Z.S.R.R. i P.K.P w paliwo i smary;

7) W związku z powyższą zmianą oznaczenie następnych paragrafów z 14 — 25 zmienia na 16 — 23;

8) § 17a skreśla się.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

Nr I. 1 — 111-10-47.

DZIAŁ RUCHU KOŁOWEGO.

104

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 czerwca 1947 r. w sprawie „Przepisów o gospodarce brankardami towarowymi serii F" (Nr 50).

Niniejszym zatwierdzam „Przepisy o gospodarce brankardami towarowymi serii F t", które ukażą się w osobnym wydaniu.

Przepisy wchodzą w życie z dniem 1 października 1947 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszych przepisów tracą moc obowiązującą „Tymczasowe przepisy o gospodarce wagonami towarowymi serji F t (nr. R. 50) (Dz. Urz. M. K. z 1939 r. nr. 21 poz. 108-przedruk w Dz. Urz. M. K. z 1945 r. Nr. 10 poz. 100) wraz ze wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

N. RT—60-11-47.

DZIAŁ BUDOWY I UTRZYMANIA KOLEI.

105

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 lipca 1947 r. w sprawie przyznania kierownikom działów pomiarowych w wydziałach drogowych D.O.K.P. prawa do pobierania stałych zaliczek pieniężnych do wyliczenia na zakupy doraźne.

Niniejszym zarządzam:

1. Kierownikom działów pomiarowych w wydziałach drogowych D.O.K.P. przyznaje się prawo pobierania stałych zaliczek pieniężnych do wyliczenia na zakupy doraźne w wysokości do 10.000.— zł.

2. W związku z powyższym postanowieniem w przepisach o szczegółowym zakresie działania dyrekcji okręgowych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr. 3 z 1947 r, poz. 18) w § 1 w pkt. 59), w brzmieniu okólnika Ministra Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1947 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 5, poz. 62), w wierszu 12 po wyrazie „elektrotrakcyjnych" skreśla się wyraz „oraz" i w wierszu 14 po wyrazie „(zawiadowcom)" wyraz „zaś", a na końcu w miejsce średnika wstawia się przecinek i dodaje się wyrazy „oraz kierownikom działów pomiarowych w wydziałach drogowych D.O.K.P. do wysokości 10.000 zł.";

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 lipca 1947 r.

N. I. 1—1-22-47.

DZIAŁ MECHANICZNO-KOLEJOWY.

106

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 czerwca 1947 r. w sprawie utworzenia i zakresu działania samodzielnych referatów obrony przeciwpożarowej w wydziałach mechanicznych D.O.K.P.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz.U.R.P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. W wydziałach mechanicznych dyrekcyj okręgowych kolei państwowych tworzy się samodzielne referaty obrony przeciwpożarowej.
2. Kierownictwo samodzielnych referatów obrony przeciwpożarowej sprawują komendanci okręgowi kolejowych straży pożarnych wchodzący w skład wydziałów mechanicznych D.O.K.P. i podlegli bezpośrednio naczelnikom służby mechanicznej w D.O.K.P.
3. Do komendantów okręgowych kolejowych straży pożarnych mają zastosowanie postanowienia § 13 ust. 1 i 2 statutu organizacyjnego D.O.K.P.
4. Zakres działania komendantów okręgowych straży pożarnych, określa Instrukcja dla komendanta okręgowego kolejowych straży pożarnych, stanowiąca załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 145).

§ 2.

W związku z postanowieniem § 1 wprowadza się w przepisach o organizacji dyrekcji i oddziałów kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 3 z 1947 r. poz. 18) następujące zmiany:

1) w statucie organizacyjnym dyrekcji okręgowych kolei państwowych w § 10 ust. 2 w pkt. 2) na końcu wstawia się wyrazy: „samodzielny referat obrony przeciwpożarowej";
2) w przepisach o szczegółowym zakresie działania dyrekcji okręgowych kolei państwowych:
   a) w § 4 ust. 4 pkt. 12 skreśla się,
   b) w § 4 na końcu dodaje się ust. 6 o brzmieniu następującym:
   „6. Zakres działania komendanta okręgowego kolejowych straży pożarnych. określa Instrukcja dla komendanta okręgowego kolejowych straży pożarnych, stanowiąca załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 11 kwietnia 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 145)";
3) w przepisach o szczegółowym zakresie działania oddziałów kolei państwowych w § 3 w pkt. 12) po wyrazach „stacji wodnych" skreśla się wyrazy „urządzeń pożarnych" i na końcu tego paragrafu dodaje się nowy punkt 18 o brzmieniu następującym:
   „18) sprawy obrony przeciwpożarowej na terenie oddziału, zgodnie z Instrukcją dla komendanta rejonowego kolejowych straży pożarnych (referenta pożarnictwa) w oddziale mechanicznym (Dz. Urz. M.K. Nr 9 z 1946 r. poz. 146)".

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

I. 1-112-7-47.

DZIAŁ ELEKTROTECHNICZNY.

107

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 czerwca 1947 r. w sprawie zmiany okólnika z dnia 13 października 1945 r. o wydaniu nowego „Wykazu skrótów telegraficznych dla oznaczenia władz, urzędów i organów kolei państwowych".

„Wykaz skrótów telegraficznych dla oznaczenia władz, urzędów i organów kolei państwowych" stanowiący załącznik do okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 października 1945 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 137) uzupełnia się w części B rozdział III Wydział Drogowy jak następuje: „Naczelnik Warsztatów Drogowych D F.-"

Nr VIII. 2-97-12-47.

108

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 czerwca 1947 r. w sprawie zmiany okólnika z dnia 13 października 1945 r. o wydaniu nowego „Wykazu skrótów telegraficznych dla oznaczenia władz, urzędów i organów kolei państwowych".

„Wykaz skrótów telegraficznych dla oznaczenia władz, urzędów i organów kolei państwowych" stanowiący załącznik do okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 października 1945 r. (Dz Urz. M. K. Nr 13, poz. 137): uzupełnia się w części A jak następuje: „Wydział Turystyki „KWT"."

Nr VIII. 2-97-14-47.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

109

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 czerwca 1947 r. o organizacji, zakresie i sposobie działania kierownictw budowy, przebudowy i odbudowy dróg i mostów.

W celu budowy, przebudowy i odbudowy dróg i mostów w przypadkach, gdy ze względu na swój charakter roboty przekraczają możliwość ich prowadzenia przez powiatowe zarządy drogowe — mogą być tworzone specjalne kierownictwa budowy, przebudowy i odbudowy dróg i mostów, przy zastosowaniu postanowień następujących:

§ 1.

Kierownictwa budowy, przebudowy i odbudowy dróg i mostów, nazywane dalej w niniejszym zarządzeniu „kierownictwami robót“ otrzymują nazwy ściśle związane z odnośnymi obiektami robót, jak naprz. „Kierownictwo Odbudowy Mostów w Nowym Dworze“ lub „Kierownictwo Przebudowy Drogi Państwowej Nr 13 w Rabce“. Kierownictwa robót są organami techniczno-budowlanymi, podległymi powiatowym zarządom drogowym.

§ 2.

Kierownictwa robót mogą być tworzone dla jednej względnie kilku robót, wykonywanych sposobem gospodarczym, lub przez przedsiębiorstwa.

§ 3.

Kierownictwa robót tworzone będą na wniosek kierowników powiatowych zarządów drogowych przez urząd wojewódzki (wydział komunikacyjny) za zgodą Ministerstwa Komunikacji (Departamentu Dróg Kołowych). W odnośnym wniosku do Ministerstwa Komunikacji urząd wojewódzki (wydział komunikacyjny) uzasadni potrzebę utworzenia i poda zakres robót kierownictwa, schemat organizacyjny, ilość pracowników oraz normy projektowanych dla nich wynagrodzeń.

§ 4.

1. Kierownictwa robót winny być dzielone zasadniczo na następujące referaty:
   1) administracyjno-rachunkowy;
   2) konstrukcyjny;
   3) nadzorczo-techniczny.
2. W razie mniejszego zakresu pracy ilość referatów winna być ograniczona i dostosowana do potrzeb istotnych.
3. Do zakresu referatu **administracyjno-rachunkowego** należą sprawy: ogólne, personalne, sanitarne, ubezpieczeniowe, wyżywienia i zaopatrzenia pracowników, budżetowe, rachunkowe, kancelaryjne, gospodarcze, w szczególności sprawy pozyskania, transportu i utrzymania sprzętu budowlanego, pozyskania środków transportowych i materiałów pędnych oraz gospodarka nimi.
4. Do zakresu referatu **konstrukcyjnego** należą sprawy: planowania budowy, przebudowy i odbudowy dróg i mostów, wykonywanie konstrukcyjnych projektów budowy, przebudowy i odbudowy we własnym zakresie oraz sprawdzanie projektów technicznych, wykonywanych przez firmy lub osoby prywatne, wykonywanie urzędowych kosztorysów robót oraz przygotowywanie niezbędnych danych do przetargów na wykonanie robót i dostaw.
5. Do zakresu referatu **nadzorczo-technicznego** należą sprawy: organizacja robót, techniczne kierownictwo, kontrola robót, bezpieczeństwo na robotach, zakup i odbiór materiałów do robót oraz gospodarka nimi, sprawy transportu materiałów na miejsce budowy, sporządzanie harmonogramów, sprawozdań technicznych, wniosków dotyczących realizacji projektów i zmian konstrukcyjnych oraz opracowywanie operatów wykonywanych z wykonanych robót.

§ 5.

Na czele kierownictw robót stoją kierownicy wyznaczeni i zwalniani przez urząd wojewódzki (wydział komunikacyjny) na wniosek kierownika powiatowego zarządu drogowego.

§ 6.

Personel kierownictwa składa się z pracowników, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę. Personel ten z wyjątkiem stanowiska kierownika robót, przyjmuje i zwalnia kierownik powiatowego zarządu drogowego w granicach zatwierdzonych schematów obsady i wynagrodzenia. Nadzorców robót i robotników przyjmuje i zwalnia kierownik robót.

§ 7.

1. W razie potrzeby mogą być zarządzeniem urzędu wojewódzkiego (wydziału komunikacyjnego) przydzieleni do służby w kierownictwach robót funkcjonariusze państwowi z działu komunikacji.
2. Przydzieleni do służby w kierownictwach robót nadal pozostają funkcjonariuszami państwowymi.

§ 8.

Kierownictwa robót mogą być upoważnione przez kierownika powiatowego zarządu drogowego do przeprowadzenia przetargów na wykonanie robót i dostaw przez przedsiębiorstwa w ramach uprawnień przewidzianych w tymczasowych przepisach szczegółowych Nr Z. 7 Ministerstwa Komu-

nikacji do rozp. Rady Ministrów z dn. 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawno-publicznych z wszystkimi późniejszymi zmianami, ustalającymi granice kompetencji I instancji.

§ 9.

Do obowiązków kierownika robót, niezależnie od rozmiaru udzielonych mu uprawnień, należy co następuje:

1) organizowanie aparatu i biura kierownictwa robót;

2) przygotowywanie wszystkich materiałów do przetargów;

3) opracowywanie projektów, planów i kosztorysów robót względnie sprawdzanie, czy plany, przedmiary i kosztorysy robót, już zatwierdzone przez właściwe władze, nie wykazują zasadniczych braków, odpowiadają stanowi w naturze, czy rodzaj i wytrzymałość gruntów są dostatecznie zbadane, a teren budowy pod względem prawnym i technicznym dostępny;

4) stosowanie się do zatwierdzonych planów, kosztorysów i programu robót, wytyczanie budów i zabezpieczanie punktów wysokościowych;

5) organizowanie i nadzorowanie robót wykonywanych sposobem gospodarczym a także kontrolowanie robót prowadzonych przez przedsiębiorstwa;

6) stosowanie przepisów ustaw socjalnych, dotyczących ubezpieczeń społecznych, bezpieczeństwa na robotach oraz ustaw i przepisów normujących stosunki pracy pracowników i robotników;

7) stosowanie postanowień umów zawartych z przedsiębiorstwami;

8) przestrzeganie niniejszego zarządzenia oraz wydanych przez właściwe władze i organa oraz NIK przepisów i zarządzeń;

9) stosowanie obowiązujących przepisów, instrukcji, norm oraz prawideł nauki technicznej, dotyczących wykonywania odnośnej gałęzi robót, jakości i odbioru materiałów, w szczególności stosowanie powołanych w § 8 niniejszego zarządzenia przepisów oraz przepisów zał. Nr 3 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dn. 30 września 1938 r. Nr MZ X 931-90-38 określających warunki ogólne dostaw i robót w podległej Ministrowi Komunikacji administracji dróg kołowych i wodnych;

10) prowadzenie dzienników budowy;

11) przedkładanie wymaganych przez właściwe władze terminowych obliczeń rachunkowych, dowodów kasowych oraz sprawozdań technicznych pisemnych i graficznych;

12) sporządzanie i przedstawianie powiatowym zarządom drogowym operatów wykonawczych z poszczególnych robót;

13) wykonywanie zarządzeń likwidacyjnych powiatowych zarządów drogowych.

§ 10.

Kierownictwa robót prowadzą rachunkowość zgodnie z przepisami rachunkowo-technicznymi, zatwierdzonymi przez Ministra Robót Publicznych resk. Nr III-1520 z dn. 26-3-1928 z modyfikacjami zatwierdzonymi przez Ministerstwo Komunikacji względnie z instrukcjami i zarządzeniami, które mogą być w przyszłości wydane przez Min. Kom.

§ 11.

Kredyty na opłacenie robót i dostaw oraz na pokrycie wydatków administracyjnych przekazywane będą kierownictwu robót przez powiatowy zarząd drogowy na rachunek kierownictwa robót we właściwym urzędzie skarbowym, specjalnie w tym celu otwarty. Kwoty z tego rachunku podejmowane być winny z zachowaniem obowiązujących przepisów rachunkowo-kasowych.

§ 12.

Siedzibę kierownictwa robót ustala kierownik powiatowego zarządu drogowego.

§ 13.

Kierownik robót ponosi odpowiedzialność za wypełnienie włożonych na niego obowiązków, przestrzeganie dotyczących ustaw i przepisów oraz za ewentualne szkody mogące powstać dla Skarbu Państwa z winy Kierownika robót.

§ 14.

Po zakończeniu prac budowlanych kierownictwa robót na podstawie zarządzeń likwidacyjnych urzędów wojewódzkich (wydziałów kom.) przekazują wykonane obiekty komisyjnie powiatowym zarządom drogowym wraz z planami, obliczeniami, dowodami i sprawozdaniami.

§ 15.

Likwidację kierownictw robót oraz pozostałych od robót materiałów i inwentarza przeprowadzają kierownicy powiatowych zarządów drogowych.

§ 16.

Kierownictwa robót mogą być również przez urzędy wojewódzkie (wydziały komunikacyjne) tworzone jako organa podległe bezpośrednio urzędom wojewódzkim (wydz. komunikacyjnym) w przypadkach, gdy będzie to wskazane ze względu na rozmiar przekazanych robót.

Postanowienia zarządzenia niniejszego o kompetencjach powiatowych zarządów drogowych przechodzą w tym przypadku na urzędy wojewódzkie (wydz. komunikacyjne) zaś inne postanowienia znajdują analogiczne zastosowanie do tych kierownictw, o ile zarządzenia o ich utworzeniu nie będą zawierały odmiennych postanowień.

§ 17

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tymże dniem traci swą ważność okólnik Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 29 lipca 1931 r. Nr I-21-46 w sprawie kierownictwa robotami technicznymi w zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych oraz w sprawie kierowników budowy.

Nr IX-D-8-g-27-47.

C z ę ś ć C.

P R Z E D R U K I.

110

Dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy wodnej na cały obszar województwa śląskiego.

(przedruk z Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 142).

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza co następuje:

Art. 1. Moc obowiązującą ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 62, poz. 574) wraz z późniejszymi zmianami rozciąga się na cały obszar województwa śląskiego.

Art. 2. Upoważnia się Radę Ministrów do wydawania w drodze rozporządzenia przepisów przejściowych i uzgadniających, związanych z rozciągnięciem ustawy wodnej na obszar określony w art. 1.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Komunikacji, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

111

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r. o zmianie rozporządzeia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

(przedruk z Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 209).

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odi odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 231) w § 39 ust. 1 liczbę „100“ zastępuje się liczbą „500“.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r.

112

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

(przedruk z Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 210).

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239), zarządza się co następuje:

§ 1. Używane w rozporządzeniu niniejszym określenie „świadczenie emerytalne“ oznacza: zaopatrzenie emerytalne, zaopatrzenie wdowie, zaopatrzenie sieroce i odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki; określenie „emeryt“ oznacza osobę pobierającą świadczenie z tytułu własnej służby; określenie „wdowa“ oznacza osobę pobierającą świadczenie emerytalne z tytułu służby małżonka; określenie „sierota“ oznacza osobę pobierającą świadczenie emerytalne z tytułu służby ojca lub matki.

§ 2. 1. Do świadczeń emerytalnych, wypłacanych z funduszów przedsiębiorstw „Polskie Koleje Państwowe“, ustanawia się dodatek przejściowy w następującej wysokości:

1) dla emeryta pobierającego świadczenie emerytalne w kwocie:
   a) nie przekraczającej 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.150 zł miesięcznie,
   b) ponad 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.200 zł miesięcznie;
2) dla wdowy pobierającej świadczenie emerytalne w kwocie:
   a) nie przekraczającej 450 zł miesięcznie — w kwocie 950 zł miesięcznie,
   b) nie przekraczającej 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.000 zł miesięcznie,

c) ponad 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.050 zł miesięcznie;

3) dla sierot, których matka lub inna osoba pobiera świadczenie emerytalne z tytułu służby ojca sieroty — w kwocie 500 zł miesięcznie;

4) dla sierot, których matka lub inna osoba nie pobiera świadczenia emerytalnego z tytułu służby ojca sieroty—w kwocie 700 zł miesięcznie.

2. Jeżeli emerytowi, wdowie, sierocie przysługuje prawo do zaopatrzenia i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki — to dodatek przejściowy wymierza się od łącznej kwoty zaopatrzenia i odszkodowania.

§ 3. 1. Łączna kwota:

1) zaopatrzenia emerytalnego lub wdowiego z dodatkiem przejściowym;

2) odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki dla byłego pracownika lub dla wdowy, pozostałej po byłym pracowniku z dodatkiem przejściowym;

3) zaopatrzenia (emerytalnego, wdowiego) i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki (dla emeryta, wdowy) wraz z dodatkiem przejściowym;

4) zaopatrzenia wdowiego i zaopatrzeń sierocych wraz z dodatkiem przejściowym dla wdowy;

5) zaopatrzeń dla wdowy i sierot wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwe wypadki (dla wdowy, sierot i dodatkiem przejściowym dla wdowy);

6) świadczeń emerytalnych wraz z innymi należnościami lub świadczeniami pieniężnymi stałymi i dodatkiem przejściowym dla emeryta lub wdowy,

nie może przekraczać dla emeryta zwiększonej o 750 zł, a dla wdowy zwiększonej o 600 zł miesięcznej kwoty uposażenia pracownika etatowego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w służbie czynnej w grupie uposażenia odpowiadającej grupie uposażenia, od której zostało wymierzone świadczenie emerytalne.

2 Za uposażenie w rozumieniu ust. 1 przyjmuje się: uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami rodzinnymi, które by pracownikowi przysługiwały na pozostałe po nim osoby uprawnione do pobierania świadczenia emerytalnego albo na osoby, na które wypłaca się emerytowi dodatek rodzinny.

3. Ograniczeń, podanych w ust. 1, nie stosuje się do dodatku przejściowego dla sierot, który wypłaca się bez względu na kwotę świadczenia emerytalnego dla danej sieroty lub dla wszystkich sierot łącznie wraz ze świadczeniem wdowim.

4. Na czas pobierania przez pracowników w służbie czynnej mniejszych dodatków rodzinnych, niż otrzymują emeryci, za uposażenie w rozumieniu ust. 1 dla emerytów pobierających dodatek rodzinny przyjmuje się przy zastosowaniu zasad ust. 2 uposażenie zasadnicze łącznie z kwotą dodatku rodzinnego, pobieranego przez pracowników w służbie czynnej zwiększoną o 400 zł na każdą osobę, na którą wypłaca się emerytowi dodatek rodzinny.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 5. 1. Rozporządzene niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r.

2. Z dniem 31 marca 1947 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 września 1945 r. o dodatku przejścowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 242 i z 1946 r. Nr 43 poz. 251).

113

Zarządzenie Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 8 kwietnia 1947 r., o świadectwach broni posiadanej przez straże ochronne.

(przedruk z „Monitora Polskiego" Nr 48, poz. 324).

Na podstawie art. 29 ust. (1) Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 27 października 1932 r. Prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807), zarządzam co następuje:

1. Urzędy, organizacje społeczne oraz przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe i prywatne, którym broń jest potrzebna dla ochrony mienia lub bezpieczeństwa życia ich pracowników, winny uzyskać na każdą sztukę broni palnej — świadectwo broni wystawione przez władze bezpieczeństwa publicznego.

2. Wymienione świadectwo broni wraz z legitymacją służbową danej instytucji stwierdzającą udział pracownika w ochronie obiektu, uprawnia go do posiadania broni w czasie wykonywania obowiązków służbowych na terenie danego obiektu.

W wypadkach gdy broń potrzebna jest dla pełnienia czynności ochronnych poza terenem danej instytucji, pracownik winien posiadać prócz świadectwa broni i legitymacji służbowej także odpowiednie zaświadczenie stwierdzające charakter jego podróży względnie przyczynę wydalenia się poza teren instytucji.

Posiadanie broni poza czasem służby uważane jest za nielegalne.

3. Świadectwa broni wydawane są przez Wojewódzkie Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego.

Właściwość terytorialną urzędu określa się według miejsca położenia chronionego obiektu.

4. Wnioski o wydanie świadectw broni potwierdzone przez władze zwierzchnie danego działu administracji lub gospodarki, winny być składane przez kierowników instytucji (naczelników urzędów, dyrektorów fabryk).

We wniosku, który winien zawierać szczegółowe uzasadnienie konieczności ochrony danego obiektu, należy podać wykaz posiadanej broni zawierający następujące dane: 1) nazwa broni, 2) kaliber, 3) numer, 4) rok wyrobu, 5) znaki szczególne, 6) ilość posiadanej amunicji, 7) pochodzenie broni i amunicji.

Do wniosku należy również załączyć imienny wykaz pracowników, którym broń ma być wydawana wraz z ich życiorysami, oraz podać kandydata na stanowisko komendanta straży, który ponosić będzie całkowitą odpowiedzialność we wszelkich sprawach związanych z uzbrojeniem straży danego obiektu.

5. Po przeprowadzeniu kontroli broni posiadanej przez instytucję oraz zatwierdzeniu komendanta straży na jego ręce wydane zostaną świadectwa broni.

Również ogólny spis strażników winien być zatwierdzony przez władze bezpieczeństwa publicznego.

6. Komendant straży obowiązany jest zaprowadzić specjalną księgę wydawanej broni służbowej, zawierającą następujące rubryki: 1) liczba porządkowa, 2) data i godzina wydania broni, 3) nazwa i numer broni, 4) numer świadectwa broni, 5) ilość naboi, 6) nazwisko i imię otrzymującego, 7) pokwitowanie odbioru (podpis otrzymującego), 8) data i godzina zwrotu broni, 9) uwagi, 10) podpis komendanta straży.

Księga ta winna być zawsze dostępna dla kontroli organów służby bezpieczeństwa.

7. Broń wraz ze swym świadectwem winna być wydawana poszczególnym pracownikom (strażnikom) przez komendanta straży bezpośrednio przed przystąpieniem przez nich do czynności służbowych i zdawana natychmiast po zakończeniu służby, każdorazowo za pokwitowaniem w wymienionej w pkt. 6 księdze.

Na każdym obiekcie winno się znajdować odpowiednio zabezpieczone pomieszczenie dla przechowywania broni i amunicji.

8. Tryb postępowania odnośnie świadectw broni posiadanej przez straże powołane w drodze ustawowej, regulują przepisy odrębne.

9. Uchyla się przepisy pkt. 4, 8 i 9 Zarządzenia z dn. 13 grudnia 1946 r. o pozwoleniach na broń palną (Monitor Polski Nr 2 z 1947 r.).

Pozostałe przepisy wymienionego zarządzenia odnośnie pozwoleń na broń dla straży ochronnych mają analogiczne zastosowanie do świadectw broni.

10. Wymienione w pkt. 1 instytucje winny uzyskać świadectwa broni odnośnie całego posiadanego przez te instytucje uzbrojenia w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

114

Uchwała Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1947 r. o przejmowaniu przez państwową służbę archiwalną archiwów i akt poniemieckich na Ziemiach Odzyskanych i obszarze b. w. m. Gdańska.

(przedruk z „Monitora Polskiego Nr 69, poz. 466).

Rada Ministrów uchwala:

§ 1.

Wszelkie archiwa i akta b. niemieckich władz i urzędów państwowych, samorządowych, przedsiębiorstw państwowych i wszelkich instytucyj prawno-publicznych, jako też związków religijnych, zrzeszeń politycznych, gospodarczych, naukowych, społecznych itp. przechodzą pod zarząd i opiekę państwowej służby archiwalnej.

§ 2.

(1) Właściwym władzom i urzędom państwowym i samorządowym, przedsiębiorstwom państwowym i instytucjom prawno-publicznym służy prawo wskazania tych części akt, które jako niezbędne do prawidłowego sprawowania administracji pozostać powinny w ich dyspozycji. Akta te pozostawione będą na czas potrzebny do dyspozycji tych władz i urzędów, po czym przekazane być winny właściwym archiwom państwowym — zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o przechowywaniu akt w urzędach administracji publicznej (Mon. Pol. Nr 2 z dn. 4 stycznia 1932 r. poz. 3).

(2) Akta zawierające materiał, który ze względu na bezpieczeństwo, czy obronę Państwa winien pozostać w dyspozycji władz bezpieczeństwa publicznego lub obrony narodowej, będą bezzwłocznie przekazane do dyspozycji właściwych władz bezpieczeństwa publicznego.

(3) Akta sądowe, hipoteczne, akta stanu cywilnego oraz akta instytucyj ubezpieczeń społecznych nie podpadają pod działanie niniejszej uchwały.

§ 3.

Przejęcia wszelkich archiwaliów i akt, z wyjątkiem tych, o których mowa w § 2 dokona istniejący przy Ministrze Oświaty Wydział Archiwów Państwowych przez urzędników służby archiwalnej lub przez inne organa służby państwowej, upoważnione do tego przez Ministra Oświaty.

§ 4.

Celem zorientowania Wydziału Archiwów Państwowych w kategoriach, ilości, proweniencji, stanie zachowania i miejscu przechowywania omawianych akt — władze, urzędy, przdsiębiorstwa, instytucje itp., pod których opieką one obecnie się znajdują, obowiązane są zawiadomić o tym w drodze służbowej Wydział Archiwów Państwowych (Ministerstwo Oświaty).

§ 5.

W wypadku stwierdzenia braku zabezpieczenia akt lub zabezpieczenia niedostatecznego władza właściwa winna niezwłocznie dokonać zabezpieczenia, zawiadamiając o tym Wydział Archiwów Państwowych.

§ 6.

Organom służby archiwalnej, przejmującym i gromadzącym wymienione akta i archiwalia, władze, urzędy, przedsiębiorstwa, instytucje itp. winny udzielać wszelkiej pomocy w wykonywaniu ich czynności służbowych.

§ 7.

Żadnych akt i archiwaliów nie wolno niszczyć, ani przerabiać na masę papierową bez zgody Wydziału Archiwów Państwowych.

§ 8.

Wykonanie uchwały niniejszej porucza się Ministrowi Oświaty i wszystkim innym Ministrom we właściwym im zakresie działania.

§ 9.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

115

Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1947 r. w sprawie ogłoszenia statutu organizacyjnego Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego.

(przedruk z „Monitora Polskiego" Nr 87, poz. 598).

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 5 lutego 1946 r. o utworzeniu Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 55), ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego statut organizacyjny Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego, uchwalony przez Radę Ministrów w dniu 28 maja 1947 r.

Zał. do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1947 r.

STATUT ORGANIZACYJNY

Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego.

§ 1. Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny, zwany w dalszych paragrafach „Instytutem", jest państwową instytucją badawczo-naukową, podlegającą bezpośrednio Ministrowi Komunkacj.

§ 2. Cel i zadania Instytutu określa art. 2 i 3 dekretu z dnia 5 lutego 1946 r. o utworzeniu Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 55).

§ 3. 1. Na czele Instytutu stoi dyrektor mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji.

2. Dyrektor zarządza całokształtem spraw Instytutu i jest odpowiedzialny za ogólną jego działalność.

3. W szczególności do kompetencji dyrektora należy:

1) organizacja pracy służby informacyjno-ostrzegawczej w zakresie hydrologii i meteorologii dla wszystkich potrzeb państwa;

2) przedkładanie Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z właściwymi organami M. K. wniosków co do tworzenia, znoszenia i zmiany siedzib oddziałów Instytutu oraz stacyj obserwacyjnych i doświadczalnych;

3) ustalanie metod i programu badań hydrologicznych i meteorologicznych w Państwie;

4) opiniowanie projektów technicznych i gospodarczych ze stanowiska hydrologicznego i meteorologicznego;

5) przedstawianie wniosków właściwym władzom centralnym i instytucjom gospodarczym w sprawie racjonalnego wykorzystania wód i elementów meteorologicznych;

6) zatwierdzanie opisów wód kraju (katalogów), rejonów klimatycznych i katastru sił wodnych oraz wszelkich innych opracowań, studiów, pomiarów, obserwacji i biuletynów przeznaczonych do publikacji;

7) reprezentowanie służby hydrologicznej i meteorologicznej na zjazdach i konferencjach hydrologicznych i meteorologicznych w kraju i zagranicą;

8) nakładanie obowiązków obserwacji w myśl art. 6 dekretu o utworzeniu Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego;

9) regulowanie i uzgadnianie współpracy Instytutu z zainteresowanymi urzędami i instytucjami w zakresie hydrologii i meteorologii;

10) występowanie do innych instytucji i urzędów o dostarczanie przez nie materiałów hydrologicznych i meteorologicznych, potrzebnych do opracowania zagadnień poruczonych Instytutowi;

11) zatwierdzanie po uzgodnieniu z zainteresowanymi Ministerstwami instrukcji dla wszystkich urzędów i instytucji, wykonywujących spostrzeżenia hydrologiczne i meteorologiczne w celu prowadzenia tych prac według jednolitego dla całego Państwa systemu;

12) przdstawianie Ministrowi Komunikacji wniosków o tworzenie stypendiów na wyższych uczelniach i instytucjach naukowych w kraju i zagranicą;

13) organizowanie wykładów z zakresu hydrologii i meteorologii w szkołach akademickich, w porozumieniu z Ministerstwem Oświaty;

14) zakładanie radiostacji do użytku służby hydrologicznej i meteorologicznej i występowanie z wnioskami w sprawie użytkowania innych stacyj nadawczo-odbiorczych, na zasadach art. 10 dekretu o utworzeniu P. I. H. M.;

15) wydawanie zasadniczych zarządzeń w sprawach organizacji i trybu pracy Instytutu oraz decydowanie w sprawach ogólnych i dotyczących całej służby hydrologiczno-meteorologicznej;

16) przedstawianie Ministrowi Komunikacji projektu preliminarza budżetowego;

17) ustalanie programów pracy Instytutu i jego oddziałów oraz planu publikacji, tudzież wydawanie przepisów wykonawczych i instrukcji wewnętrznych;

18) podział kredytów między służbę hydrologiczną i meteorologiczną;

19) przyjmowanie i zwalnianie pracowników umownych stacji obserwacyjnych i doświadczalnych opłacanych według VIII gr. uposażenia i niższych wzgl. według zryczałtowanego wynagrodzenia miesięcznego nieprzekraczającego wysokości uposażenia VIII grupy w ramach kredytów, przyznanych w budżecie;

20) powierzanie za zgodą Ministra Komunikacji pracownikom Instytutu w godzinach pozabiurowych za odrębnym wynagrodzeniem prac naukowych i specjalnych, wychodzących poza ramy prac bieżących;

21) delegowanie i przenoszenie pracowników stacji obserwacyjnych i doświadczalnych, nie zajmujących stanowisk kierowniczych lub pobierających uposażenie (wynagrodzenie) według VII lub niższych grup uposażenia;

22) udzielanie pracownikom w granicach przydzielonych kredytów nagród i zasiłków pieniężnych do wysokości ustalonej przez Ministra Komunikacji w osobnym zarządzeniu;

23) zatwierdzanie dorocznych urlopów wypoczynkowych pracowników Instytutu z wyjątkiem zastępców dyrektora;

24) opracowywanie i zgłaszanie Ministrowi Komunikacji wniosków w sprawach niezastrzeżonych do decyzji dyrektora w niniejszym statucie.

§ 4. 1. Minister Komunikacji na wniosek dyrektora Instytutu mianuje i zwalnia zastępców dyrektora.

Minister Komunikacji może powierzyć zastępcy dyrektora bezpośrednie kierownictwo wydziału w Instytucie.

2. Do zakresu działania zastępców dyrektora w podległych im działach służby należy:

1) kierowanie pracami i referowanie spraw dyrektorowi Instytutu;

2) organizowanie i opracowywanie systemu pracy stałej służby obserwacyjnej i informacyjnej;

3) opracowywanie programu pomiarów i badań;

4) opracowywanie ekspertyz, opinii i udzielanie porad;

5) kierowanie specjalnymi badaniami na wniosek instytucji publicznych lub osób zainteresowanych;

6) organizowanie, koordynowanie i nadzór prac wydziałów i jednostek terenowych;

7) przygotowywanie programów i planów publikacji;

8) inicjatywa i opracowywanie wniosków co do prac naukowo-badawczych;

9) przygotowywanie preliminarzy budżetowych i podział kredytów oraz dysponowanie środkami budżetowymi według zatwierdzonego programu ogólnego;

10) przygotowywanie sprawozdań;

11) przedkładanie do zatwierdzenia formularzy, przepisów i instrukcji;

3. Jeżeli dyrektor nie może pełnić służby, kierownictwo Instytutu obejmuje zastępca dyrektora, wyznaczony przez Ministra Komunikacji.

§ 5. 1. Instytut dzieli się na Wydziały:

1) Ogólny;
2) Hydrografii i Hydrometrii;
3) Hydrologii Wód Płynących;
4) Limnologii i Wód Podziemnych;
5) Meteorologii Klimatologicznej;
6) Przewidywań i Informacji Synoptycznych;
7) Aerologii i Specjalnych Badań Meteorologicznych;
8) Morski z siedzibą w Gdyni;
9) Samodzielny Wydział Wojskowy służby hydrologiczno-meteorologicznej.

2. Wydziały wymienione w ustępie poprzednim w pkt. 2), 3) i 4) stanowią służbę hydrologiczną, zaś określone w pkt. 5), 6) i 7) meteorologiczną.

3. **Wydział Ogólny** (1) załatwia sprawy organizacji Instytutu i jednostek terenowych oraz wszelkie sprawy ogólne, niewchodzące w zakres działania innych wydziałów lub których załatwianie wymaga współpracy kilku wydziałów, sprawy przygotowania sił naukowych i tworzenia stypendiów, sprawy organizacji i programu kursów szkoleniowych i wykładów w szkołach akademickich, sprawy zakładania bibliotek, wydawnictwa pism i publikacyj, sprawy składów materiałów, przyrządów i druków, laboratorii i warsztatów, sprawy personalne, budżetowo - rachunkowe, gospodarcze i kancelaryjne.

4. **Wydzał Hydrografii i Hydrometrii** (2) załatwia sprawy organizacji kontroli sieci obserwacyjno-informacyjnej i ostrzegawczej, sprawy budowy i utrzymania sieci, sporządza prognozy i prowadzi sygnalizację stanów wody oraz wykonuje pomiary hydrometryczne, zbiera materiały obserwacyjne i materiały do wydawnictw, jako też przeprowadza ekspertyzy i przygotowuje opinie w swoim zakresie.

5. **Wydział Hydrologii Wód Płynących** (3) załatwia sprawy norm hydrologicznych i katastru wodnego, przeprowadza pomiary i studia specjalne, zbiera materiały do wydawnictw z dziedziny hydrologii stosowanej oraz przeprowadza ekspertyzy z tego zakresu.

6. **Wydział Limnologii i Wód Podziemnych** (4) przeprowadza studia hydrologiczne w zakresie badania wód podziemnych, jezior i bagien, retencji i zbiorników retencyjnych, ekspertyzy oraz zbiera i opracowuje materiały do wydawnictw i publikacji ze swego zakresu działania.

7. **Wydzał Meteorologii Klimatologicznej** (5) załatwia sprawy organizacji i kontroli sieci meteorologicznej, stacji wyższych rzędów i opadowych, sprawy meteorologii rolniczo-leśnej i bioklimatologii, przeprowadza badania i ekspertyzy oraz zbiera i opracowuję materiały do wydawnictw i publikacji ze swego zakresu działania.

8 **Wydział Przewidywań i Informacji Synoptycznych** (6) prowadzi służbę przewidywania pogody, obsługę meteorologiczną, lotnictwa wojskowego i cywilnego, szybownictwa, żeglugi oraz rolnictwa i leśnictwa w zakresie prognozy i ostrzeżeń, załatwia sprawy organizacji i kontroli sieci lot. met. i centrów udzielania informacji synoptycznych, przygotowuje do publikacji materiały z zakresu służby pogody, oraz prowadzi prace badawcze z zakresu służby pogody i z zakresu synoptyki meteorologicznej.

9) **Wydział Aerologii i Specjalnych Badań Meteorologicznych** (7) organizuje i prowadzi wszystkie prace i pomiary dotyczące górnych warstw atmosfery i kieruje pracami obserwatorów meteorologicznych oraz prowadzi badania specjalne z zakresu dynamiki atmosfery i prognoz długoterminowych.

10) **Wydział Morski** organizuje i prowadzi badania hydrologiczne i meteorologiczne morza, wybrzeża morskiego i ujścia rzek, obserwatoria morskie, stacje magnetyczne i laboratoria, badania klimatologiczne i aerologiczne, przewidywania i informacje synoptyczne, służbę czasu, pomiary i badania fizycznych i chemicznych własności morza oraz ochronę meteorologiczną marynarki wojennej, handlowej, rybackiej i władz portowych oraz załatwia sprawy wydawnictwa i korygowania map morskich, sprawdzanie przyrządów nawigacyjnych.

11) **Samodzielny Wydział Wojskowy służby hydrologiczno - meteorologicznej.** Zakres działania i sposób obsady Samodzielnego Wydziału Wojskowego służby hydrologiczno-meteorologicznej ustali osobne zarządzenie Ministrów: Komunikacji i Obrony Narodowej.

§ 6. 1. Na czele wydziałów stoją naczelnicy wydziałów mianowani i zwalniani ze służby przez Ministra Komunikacji na wniosek dyrektora Instytutu.

2. Naczelnicy wydziałów sprawują fachowe kierownictwo nad powierzonymi wydziałami, stosownie do zarządzeń i instrukcyj dyrektora Instytutu i jego zastępców oraz są odpowiedzialni za całokształt prac wydziałów.

§ 7. Organami instytutu w terenie są:
1) oddziały,
2) stacje obserwacyjne i doświadczalne.

§ 8. 1. Oddziały Instytutu wchodzą w skład wydziałów komunikacyjnych urzędów wojewódzkich i podlegają pod względem fachowym bezpośrednio Instytutowi.

2. Zadaniem oddziałów jest organizowanie stacji obserwacyjnych i doświadczalnych i ich kontrola, dokonywanie studiów, badań i obserwacji w powierzonym przez Instytut zakresie, opracowywanie wniosków i sprawozdań na podstawie dostarczonych przez stacje materiałów, współpraca z miejscowymi urzędami i instytucjami zainteresowanymi w sprawach hydrologicznych i meteorologicznych oraz wykonywanie wszelkich innych czynności zleconych przez dyrektora Instytutu.

§ 9. Stacje obserwacyjne i doświadczalne tworzy się w miarę potrzeby dla pełnienia zadań specjalnych i doraźnych poleceń Instytutu. Na czele stacji stoją kierownicy mianowani (wyznaczani) i zwalniani (odwoływani) przez Ministra Komunikacji na wniosek dyrektora Instytutu lub przez dyrektora Instytutu.

§ 10. Szczegółowy zakres działania Wydziałów Instytutu, kompetencje ich naczelników oraz szczegółowy zakres działania organów wymienionych w §§ 8 i 9 w ramach prac Instytutu określi regulamin, zatwierdzony przez Ministra Komunikacji na wniosek dyrektora Instytutu.

§ 11. 1. Instytut posiada odrębną rachubę i kasowość, a nadto wyodrębnioną administrację całego majątku ruchomego i nieruchomego.

2. Środki finansowe na pokrycie wydatków Instytut czerpie:

1) z kwot przewidzianych na ten cel w osobnym dziale budżetu Ministerstwa Komunikacji;

2) z funduszów przydzielonych przez inne Ministerstwa;

3) z własnych dochodów uzyskanych za prace, wykonywane dla urzędów, instytucji i osób zainteresowanych, jak również za orzeczenia, opinie, informacje i sprzedaż wydawnictw.

3. Osobne zarządzenie Ministra Komunikacji ustali zasady, na których opierać się będą dochody budżetowe Instytutu, przy zastosowaniu ogólnie obowiązujących przepisów budżetowych.

116

Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1947 r. w sprawie ogłoszenia statutu organizacyjnego Komitetu Hydrologiczno-Meteorologicznego.

(przedruk z „Monitora Polskiego“ Nr 87, poz. 599).

Na podstawie art. 15 dekretu z dnia 5 lutego 1946 r. o utworzeniu Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 55), ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego statut organizacyjny Komitetu Hydrologiczno-Meteorologicznego, uchwalony przez Radę Ministrów w dniu 28 maja 1947 r.

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1947 r.

STATUT ORGANIZACYJNY

Komitetu Hydrologiczno-Meteorologicznego.

§ 1. Komitet Hydrologiczno - Meteorologiczny jest organem doradczym Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego.

§ 2. 1. W skład Komitetu Hydrologiczno-Meteorologiczego wchodzą:

1) dyrektor Instytutu jako przewodniczący;

2) przedstawiciele Ministerstwa Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Oświaty, Żeglugi, Leśnictwa oraz Centralnego Urzędu Planowania po jednym z każdego, jak również 2 przestawicieli Ministerstwa Obrony Narodowej;

3) 5 — 8 członków powoływanych i odwoływanych przez Ministra Komunikacji na wniosek dyrektora Instytutu spośród przedstawicieli wyższych uczelni, towarzystw naukowych oraz instytucyj państwowych, naukowych i gospodarczych;

4) zastępcy dyrektora Instytutu.

2. Członków wymienionych w ust. 1 pkt. 2) wyznaczają i odwołują właściwi Ministrowie.

§ 3. Zadaniem Komitetu jest:

1) opiniowanie:

a) wniosków projektów, które dyrektor Instytutu przedstawi Komitetowi;

b) ogólnego planu prac hydrologicznych i meteorologicznych, oraz środków, potrzebnych do realizacji planu prac,

c) projektu koordynacji prac i badań Instytutu z badaniami hydrologicznymi i meteorologicznymi, prowadzonymi przez inne urzędy, instytucje i osoby na terenie Państwa, w celach naukowych lub praktycznych,

d) wniosków w sprawie ujednolicenia metod prac badawczych hydrologicznych i meteorologicznych w Państwie, oraz uzgodnienia działalności Instytutu z potrzebami zainteresowanych władz, urzędów i instytucji, celem zabezpieczenia należytej obsługi wszystkich dziedzin gospodarki państwowej, oraz interesów, związanych z obronnością Państwa.

2) inicjowanie prac i badań, dotyczących teoretycznych i praktycznych zagadnień hydrologiczno-meteorologicznych oraz przedstawianie wniosków w sprawie organizacji i działalności Instytutu i jego jednostek terenowych.

§ 4. 1. Dyrektor Instytutu zwołuje w miarę potrzeby zebrania Komitetu i ustala porządek dzienny i przewodniczy. Komitet może ustalić termin obrad, w którym ma się odbyć następne zebranie.

2. W obradach Komitetu mogą brać udział rzeczoznawcy, zaproszeni przez przewodniczącego Komitetu.

3. Uchwały Komitetu zapadają większością dwóch-trzecich głosów obecnych członków Komitetu.

4. Do ważności uchwał potrzebna jest obecność połowy członków Komitetu.

5. Uchwały Komitetu przedstawa dyrektor Instytutu Ministrowi Komunikacji do wiadomości.

6. Z obrad posiedzenia sporządza się protokół, podpisany przez przewodniczącego oraz wyznaczonego przez niego sekretarza.

7. Członkowie Komitetu mogą zgłaszać wnioski do porządku dziennego przynajmniej w terminie 10 dni przed terminem posiedzenia

§ 5. 1. Do rozpatrywania poszczególnych zagadnień, badania i przygotowania spraw na zebranie ogólne Komitet może powołać komisje spośród członków Komitetu.

2. Komisje pracują niezależnie od zebrań Komitetu.

3. Przewodnictwo Komisji obejmuje jeden z zastępców dyrektora Instytutu, wyznaczony przez przewodniczącego Komitetu.

4. Przepisy § 4 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 6. Biurowość Komitetu i komisji prowadzi Instytut.

§ 7. Członkowie Komitetu i komisji oraz rzeczoznawcy otrzymują diety i zwrot kosztów podróży za udział w posiedzeniach w wysokości, ustalonej przez Ministra Komunikacji.

Członek Komitetu lub komisji może otrzymać osobne wynagrodzenie za prace zlecone za zgodą Ministra Komunikacji.

Tytuły aktów prawodawczych ogłoszonych w Dz. U. R. P. dotyczących częściowo lub interesujących dział komunikacji, (niektórych dotyczących w całości działu komunikacji).

117

Dekret z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130).

118

Dekret z dnia 27 marca 1947 r. o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r.

(p. Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 131).

119

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 marca 1947 r. o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa.

(p. Dz. U. R. P. Nr 31 poz. 133).

120

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1947 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 136).

121

Dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. Prawo karne skarbowe.

(p. Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140).

122

Dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. o zmianie dekretu o Najwyższym Trybunale Narodowym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 143).

123

Dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. o zniesieniu urzędu Ministra Informacji i Propagandy oraz urzędów informacji i propagandy.

(p. Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 147).

124

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 1947 r. o współpracy władz w akcji planowego zagospodarowania przestrzennego kraju.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 152).

125

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Oświaty, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 26 lutego 1926 r. do art. 2, 3 i 5 ustawy o mierniczych przysięgłych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 153).

126

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 marca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Leśnictwa, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych o pomocy leczniczej dla osób pobierających zaopatrzenie emerytalne lub renty.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 159).

127

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 marca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o dowodach zwolnienia od rejestracji w wykonaniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o rejestracji i o obowiązku pracy.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 160).

128

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 marca 1947 r. o postępowaniu Komisji rozjemczych ubezpieczalni społecznych.

(p. Dz U. R. P. Nr 32, poz. 161).

129

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 kwietnia 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Bezpieczeństwa Publicznego, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Spraw Zagranicznych i Skarbu o postępowaniu w sprawach o wyłączenie ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 163).

130

Obwieszczenie Ministra Odbudowy z dnia 26 kwietnia 1947 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny.

(p. Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 181).

131

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 14 maja 1947 r. o obowiązku powtórnej rejestracji pojazdów mechanicznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 190).

132

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 14 maja 1947 r. o obowiązku zgłoszenia pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 191).

133

Rozporządzenie Ministra Ziem Odzyskanych i Ministra Administracji Publicznej z dnia 7 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Odbudowy, Żeglugi, Leśnictwa, Zdrowia, Komunikacji i Obrony Narodowej w przedmiocie komisyj klasyfikacyjno-szacunkowych i komisyj osadnictwa nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

(p. Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 195).

134

Obwieszczenie Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 10 maja 1947 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198).

135

Obwieszczenie Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 10 maja 1947 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199).

136

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 maja 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 201).

137

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Skarbu, Zdrowia, Komunikacji oraz Poczt i Telegrafów o zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 lutego 1931 r. w sprawie badania mięsa wprowadzonego (przywożonego) z zagranicy.

(p. Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 205).

138

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

(p. Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 208).

139

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 maja 1947 r. o tymczasowym ustaleniu wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 213).

140

Ustawa z dnia 3 czerwca 1947 r. o utworzeniu Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 227).

141

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1947 r. o regulaminie wyborów do rady zakładowej i wyborów delegata.

(p. Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 231).

142

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego o wyglądzie zewnętrznym pojazdów mechanicznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 233).

143

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestnictwa w obrocie bezgotówkowym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 236).

144

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 czerwca 1497 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości — Regulamin urzędowania rzecznika interesu publicznego przy Trybunale Ubezpieczeń Społecznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 239).

145

Obwieszczenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Przemysłu i Handlu, Odbudowy, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Leśnictwa, oraz Aprowizacji o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu z dnia 6 listopada 1946 r. o ogólnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.

(p. Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 240).

146

Rozporządzenie Rady Państwa z dnia 18 czerwca 1947 r. w sprawie ustalenia przepisów dotyczących wewnętrznej organizacji, sposobu urzędowania i trybu postępowania Komisji specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 244).

SPROSTOWANIE BŁĘDÓW.

W art. 2 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (przedruk z Dz. U. R. P. ogłoszony w Dz. Urz. M.K. z 1947 r. Nr 2, poz. 13) zdanie „Ministerstwa Spraw Wojskowych" należy zmienić na „Ministra Spraw Wojskowych".

W rozdziale I rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 15 kwietnia 1932 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, a co do §§ 1 — 41 oraz §§ 50 — 65 również w porozumieniu z Ministrem Przymysłu i Handlu o rejestrze państwowym statków powietrznych i t.d. (przedruk z Dz. U. R. P. ogłoszony w Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 2, poz. 15) tytuł rozdziału należy zmienić na „O rejestrze państwowym statków powietrznych oraz o sposobie ich rejestracji".

W § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 lutego 1947 r. o szczegółowym zakresie działania oraz organizacji i trybie pracy oddziałów i odcinków odbudowy podległych Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego (Dz. Urz. M. K. Nr 4, poz. 34) między wierszami 12 i 13 opuszczono wyrazy „bądź bezpośrednio od dyrektora odbudowy".

W § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 kwietnia 1947 r. o organizacji zakładów graficznych P.K.P. (Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 68) między 9 i 10 wierszem opuszczono „przedstawiciel Departamentu Zasobów Kolejowych".

W art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (przedruk z Dz. U. R. P. ogłoszony w Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 71) w ustępie drugim między wierszami 2 i 3 opuszczono wyrazy „zachodzi zła wola lub niedbalstwo ze strony".

W tytule zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej o utworzeniu Okręgowych Zarządów Budowy Mostów Drogowych z siedzibami w Kielcach i Toruniu (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 93) należy wyraz „Toruniu" zmienić na „Płocku", następnie w § 1 i 3 tego zarządzenia również wyraz „Toruniu" zmienić na „Płocku".

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Ogólny (Wydział Organizacyjny). Telefon wew. M.K. Nr 311.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4 Konto czekowe P.K.O. Nr 1658. — Telef. wew. M. K. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w Składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T i R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 40, półrocznie 80, rocznie 160 zł. Cena każdego numeru zł 10.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, Chałubińskiego Nr 4.